ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. OKTÓBER 2. | FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS | 49. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM

HOZZÁSZÓLÁS A VADÁSZATI TÖRVÉNYHEZ

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bálint György Lajos
Bodnár Gyula
Dr. Bólya Péter
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Horváth Lajos
Kaposy Miklós
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Bogdan Butenko
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Mészáros András
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

BODNÁR GYULA:

TANKÖTELES JÁTÉK

(Szép Ernő „Gyermekjáték" című költeményétől ihletetten)

Mikor én úttörő voltam,
Huszárként nem lovagoltam,
Nem volt nékem harcilovam,
Pedig de szép, mikor rohan.

Harcilovon sose ültem,
Messerschmitten se repültem,
Nem volt Ratám, ércmadaram,
Pedig de jó, mikor zuhan.

Nem volt nékem célkeresztem,
Lőállásban álltom-fektem,
Pedig de jó bunkerszerte,
Meglapulni célt keresve.

Sohase volt kis katyúsám,
Szétlőtt váram, rom tornyocskám,
Süllyedt hajóm, roncs vasútam,
Én célozni sose tudtam.

Én nem kaptam rangot, ordót,
Rézágyúból messzihordót,
Sose jutott atombomba,
Jó, hogy nem lett reám dobva.

A vasfüggöny szétment régen,
Elmúlt az én vitézségem,
Én már régen leszereltem,
Obsitosként szélnek mentem.

Én behívót már nem kérek,
Reumámtól rá se érek,
Ámde azért még ez egyszer,
Pályáznék e csepp eszemmel.

Pesti Hírlap minap írja,
Tankot nyerhet, aki bírja,
Pályázatom majd benyújtom,
Nem a Tej-, a Nagykörúton.

Pályázok én hétfőn, kedden,
Gyöngybetűkkel négy, öt flekken:
„Kérem, én még nem tankoztam,
Tankozni szeretnék mostan."

Megszán majd a Hírlap engem,
Engedi a tankot nyernem,
Lövegtornya reám várva,
Mered a nagy pusztaságba.

Kapok hozzá Cardin-csákót,
Űrhajóról messzilátót,
Irányzékot, Cocom-listást,
Lelövöm a pénzes postást.

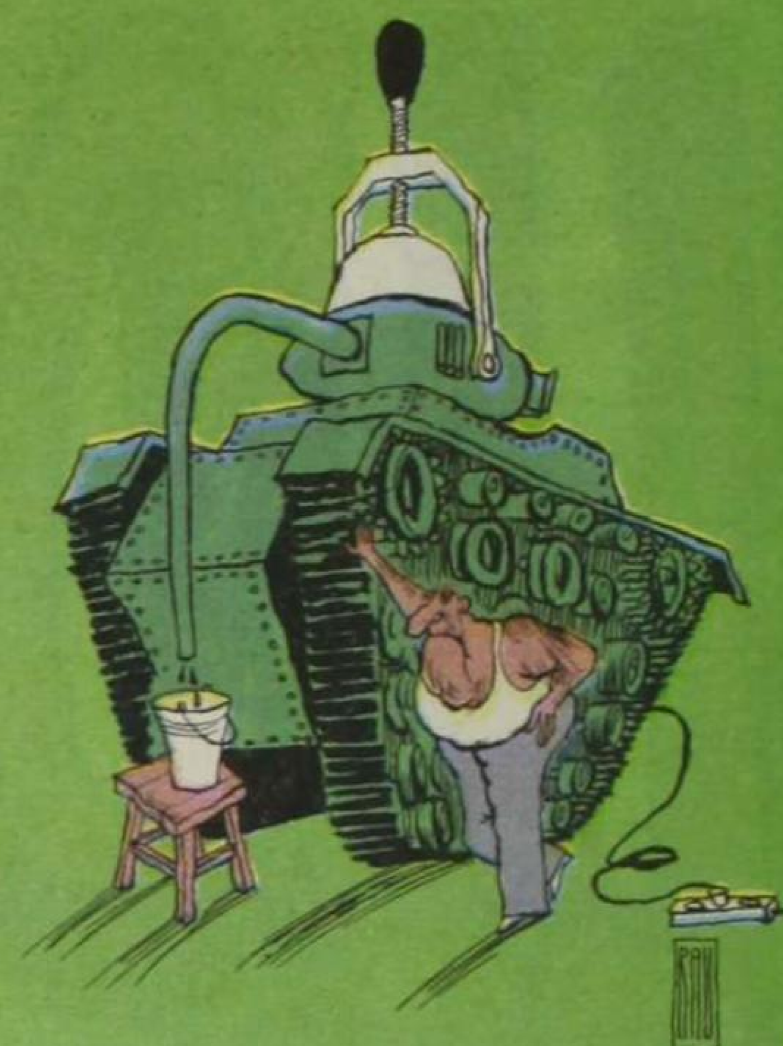
Ha nem volt rom, lesz majd jócskán,
„Dirr"-vasútam, „durr"-hajócskám,
Lövöldözök este, reggel,
Dumdumokkal, srapnelekkel.

Hogyha kedvem abba lelem,
A hevedert előveszem,
Géppuskázok öt, hat kurtát,
Úgy járom a Hadak útját.

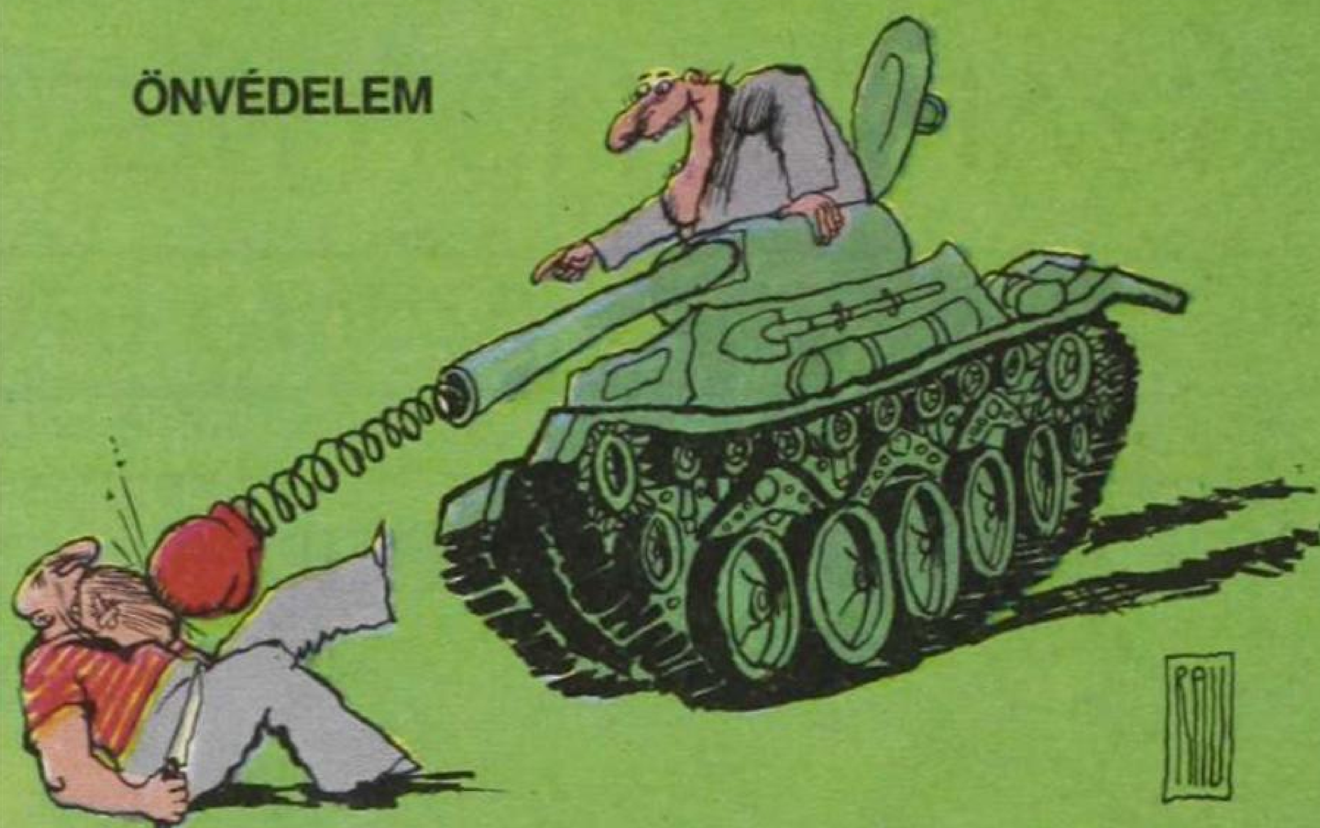
És ha egy rossz pillanatban
Felrobban a tank alattam,
Fortuna lesz vesztem oka,
S nem tankozok többé soha.

SZERENCSÉS KÜLFÖLDI

ÖNVÉDELEM

– Mama, a lecsót pedig egy befőttesüvegben a lőszerkamrába tettem…

– Mivel ismerem a viccet, eladnám az albánoknak, hogy végre már két tankjuk legyen…

VADÁSZATI IDÉNY

– Persze azelőtt puskával csináltam, de ma már az én szemem sem a régi…

– Mindenki beküld egy pályázati rejtvényt! Aki megnyeri a tankot, két nap jutalomszabadságot kap!

A boldog győztes mondja majd:

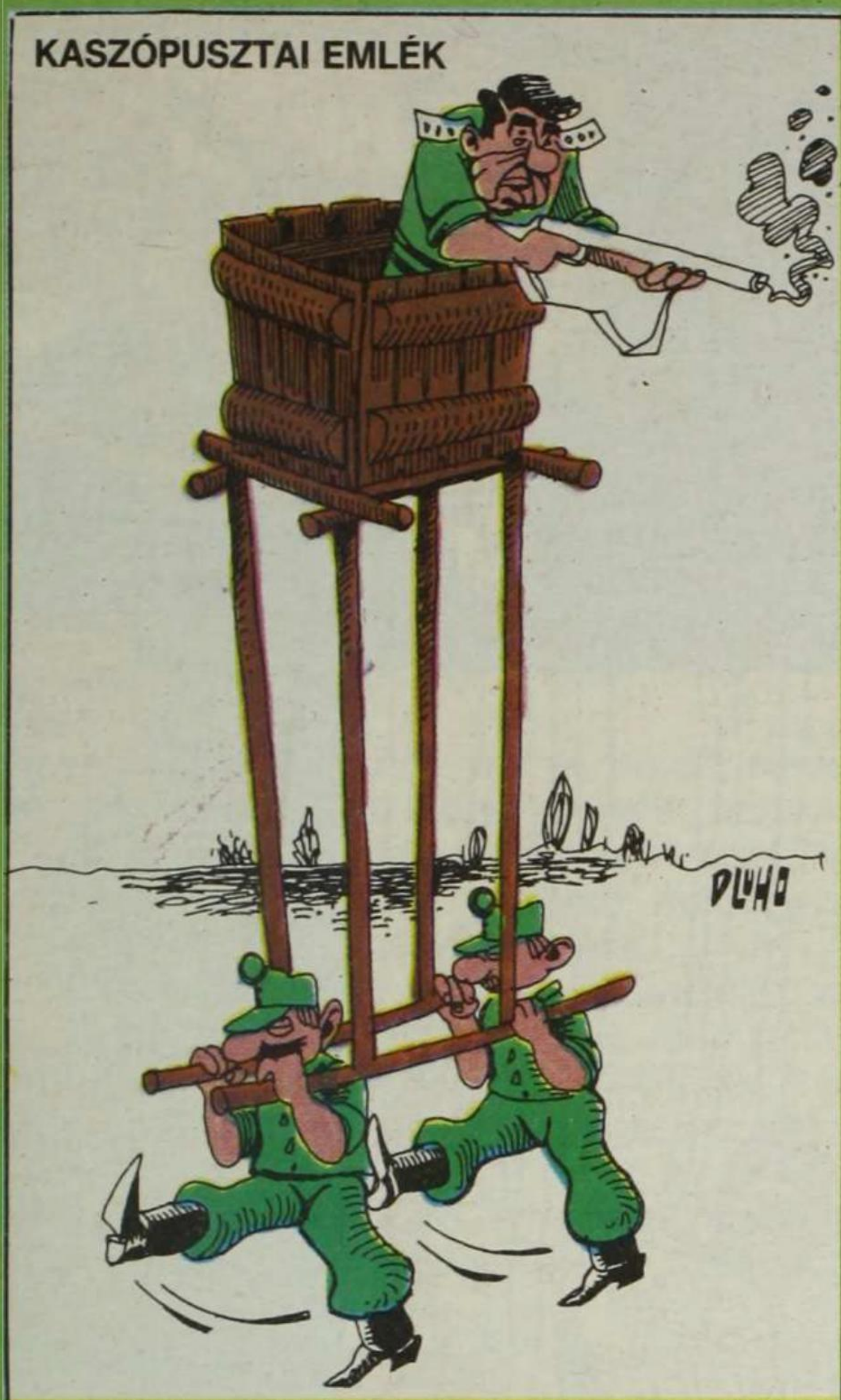
NA, BUMM...

Pályázati finálé:

MOLOTOV-KOKTÉL-PARTY

Szolgalélek

LÁNCTALP-SIMOGATÓ

– Sose fog ez a Lajos bekerülni a magasabb társadalmi körökbe: egyszerűen nem tud eligazodni az úri sportok között...

Mit köt télre a szupernagyi?

TANKSAPKÁT...

– Micsoda emberek vannak! Összetankolják a gangomat...

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

A Pesti Hírlap meglepő játékot indított. Aki a lapban közölt történelmi totót megfejti, nyerhet egy tankot. Nem holmi benzintankot, vagy ilyesmit, hanem igazi, hamisítatlan T–34-est.

Régi, szép vetélkedők jutnak eszembe... Amikor egy könyvet lehetett nyerni, lemezt, táskarádiót, sőt, különösen szerencsés esetben akár egy televíziót is...

Új fejezet nyílt a nyeremények történetében, amikor az OTP bevezette az autónyeremény-betétkönyvet. Annak idején, ha valakinek sikerült néhány hónap alatt ötezer forintot összekuporgatnia, azonnal ilyen betétkönyvet váltott, s ha szerencséje volt, akár három hónap múlva nyerhetett egy Trabantot; míg ha készpénzért akarta megvásárolni, három évet kellett türelmesen várnia. (Ha nem többet...) Eleinte még egy-két nyugati kocsi is szerepelt a nyereménylistán, no persze a legegyszerűbbek –, de hát akkoriban az 1000-es Simca is csodakocsinak számított, amiről egy egyszerű honpolgár nem is álmodhatott. Később a nyugati kocsik „kikoptak", a szerencsés nyertest csak Moszkvics, Skoda, Wartburg illette meg, esetleg a húzás után már vihette haza a kis Polski Fiat, de ha még nagyobb szerencséje volt, Szamara lett... (Nem tudom, ma létezik-e még ez a betétforma, de ha igen, kötve hiszem, hogy manapság Rolls Royce-ot, Volvót vagy Mercedest lehetne nyerni.)

De, hogy valaki T–34-est nyerhessen, ez még a közelmúltban is álomnak számított.

Rossz álomnak.

Mert tessék csak elképzelni, mihez kezd a nyertes a tankkal...

Itt van rögtön a parkolás kérdése. Ez manapság törpeautóval is komoly gond, de hova álljon be az ember egy T–34-essel? Aztán az üzemanyag! Tudják, mennyit zabál egy ilyen monstrum?! Jó, jó... nem benzint, hanem gázolajat, ami szintén nem olcsó. Tüzelőolajjal viszont nem pótolható, hiszen azért újabban tetemes büntetés jár. Habár egy T–34-es esetében az az ötvenezer forint egyetlen tankolásnál megspórolható, hiszen elképzelhető, mekkora egy ilyen tank tankja.

De tegyük fel, hogy egy krőzus nyeri, akinek van megfelelő méretű garázsa, pénztárcája is bírja a tank tankolását. Akkor is; mire használja? Munkába járásra macerás, hosszú útra lassú, boszniai bércsatára használni kifejezetten veszélyes. (Apropó: mennyibe kerülhet egy tankra a kötelező biztosítás és a CASCO? Mert a biztosítás nyilván a tankra is kötelező, elvégre meglehetősen nagy károkat tud okozni.)

Marad a vadászat. Úgyis most indul a vadászati szezon. A T–34-es jól bírja a terepet, nem kell külön puskát cipelni, hiszen beépített fegyverzete van, a sebzett vaddisznótól is remekül véd.

Hogy az ilyesmi nem szokás? Tévedés. Rebesgették, hogy egyszer Czinege Lajos vendégeként nálunk vadászgatott az NDK hadügyminisztere. Állítólag valami nagyon ritka vadra (talán idetelepített muflonra?), és nem is akárhogyan: helikopterről géppisztollyal. Ehhez képest tankról vadászni igazán csekélység... A szerencsés nyertes majd elmegy az erdőbe, és a fajdkakas dürrögésére az ágyú durrogásával válaszol.

Kétségtelen, a tankkal való vadászat bizonyos veszéllyel jár a vadásztársakra. De a sörétes vagy golyós puska nem?

Rózsahegyi Kálmán (akinek születése 120. évfordulójáról nemrég emlékeztünk meg), nemcsak kitűnő színész volt, de híres-neves vadász is. Gyakran mesélt vadásztörténeteket, ezeket kötetben is összegyűjtötte. Tőle hallottam, hogy egyszer egy kocavadásszal hozta össze a sors egy vadászaton. Az illető lövöldözött összevissza, a sörétek gyakran vadásztársai bőrkabátján kopogtak. Valaki méltatlankodott emiatt, de Rózsahegyi leintette: „Aki gyáva ne menjen vadászni!"

Különben is... a mi erdeink az utóbbi években már hozzászoktak a tankokhoz...

De ha a szerencsétlen nyertes nem szeret vadászni, mihez kezd a tankkal?

Talán kedves olvasóinknak van valami ötlete. Ezért ezennel, meghirdetünk egy pályázatot: írják meg nekünk, mit tennének, ha nyernének egy T–34-es tankot.

Mi a Pesti Hírlapnál sokkal kedvezőbb ajánlatot teszünk: pályázóink (azonkívül, hogy írásukat a Ludas Matyiban közöljük és honoráljuk) nem nyernek semmit.

És egy tanknál mégiscsak jobb a semmi.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Olvasom a passzust a vidéki napilapban: „Egyre több *dzsentri* származású hazánkfia, így Széchenyiek, Batthyányak, Bethlenek akarnak részt vállalni Magyarország megmentésében...”

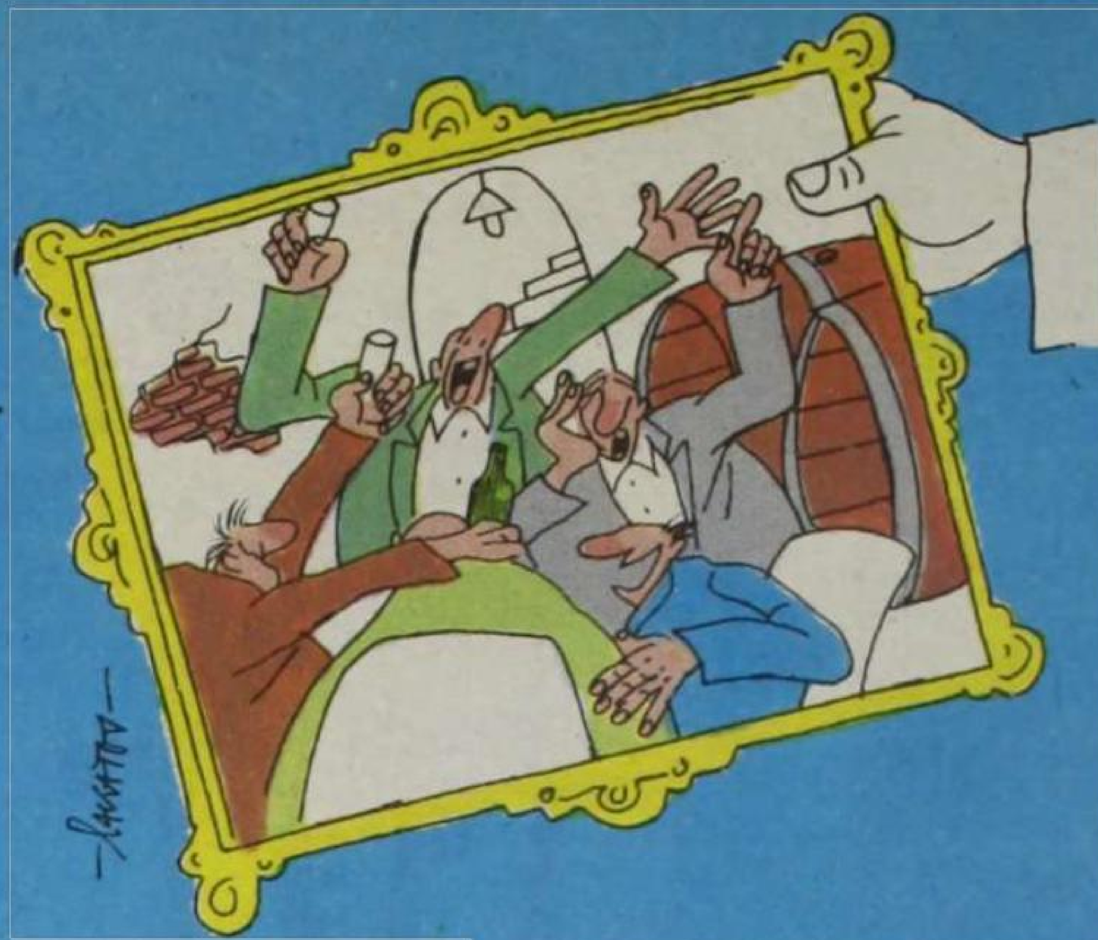
Vajon én, B. P., hogyan gondolkoznám ezen szöveg olvasásakor, ha az említett *főnemesi* származékok egyike volnék?

Hát... Elsőbb úgy, hogy puff, ezt megkaptuk: ledzsentriztek bennünket. Pedig hát ki ne tudná, hogy a dzsentri (az angol „gentry” szóból) a vagyontalan, ám pretenciózus *köz*nemest jelenti, aki a hadseregben és a hivatalnoki karban szerez rangot vagy vállal állást, ugyanakkor „fenn-az-ernyő-nincsen-kas” attitűdjével a nagybirtokos, arisztokrata rétegek életmódját próbálja utánozni?

Tehát főnemest (báró, gróf, őrgróf, herceg) dzsentrinek nevezni *sértés;* s ha valamely Sztáray, Pálffy vagy Tisza gróf oly szegény is, hogy egy zsákba öltözötten ül az árokparton, akkor is *fő*nemes, és nem dzsentrinek is csúfolható köznemes.

„Persze mindez a múlt” – gondolnám végül; ma már köztársaság vagyunk, a királyság nemesi címei és méltóságai csak formulák, illetve még azok sem: puszta szavak... De ha már használjuk őket, *pontosan tegyük*.

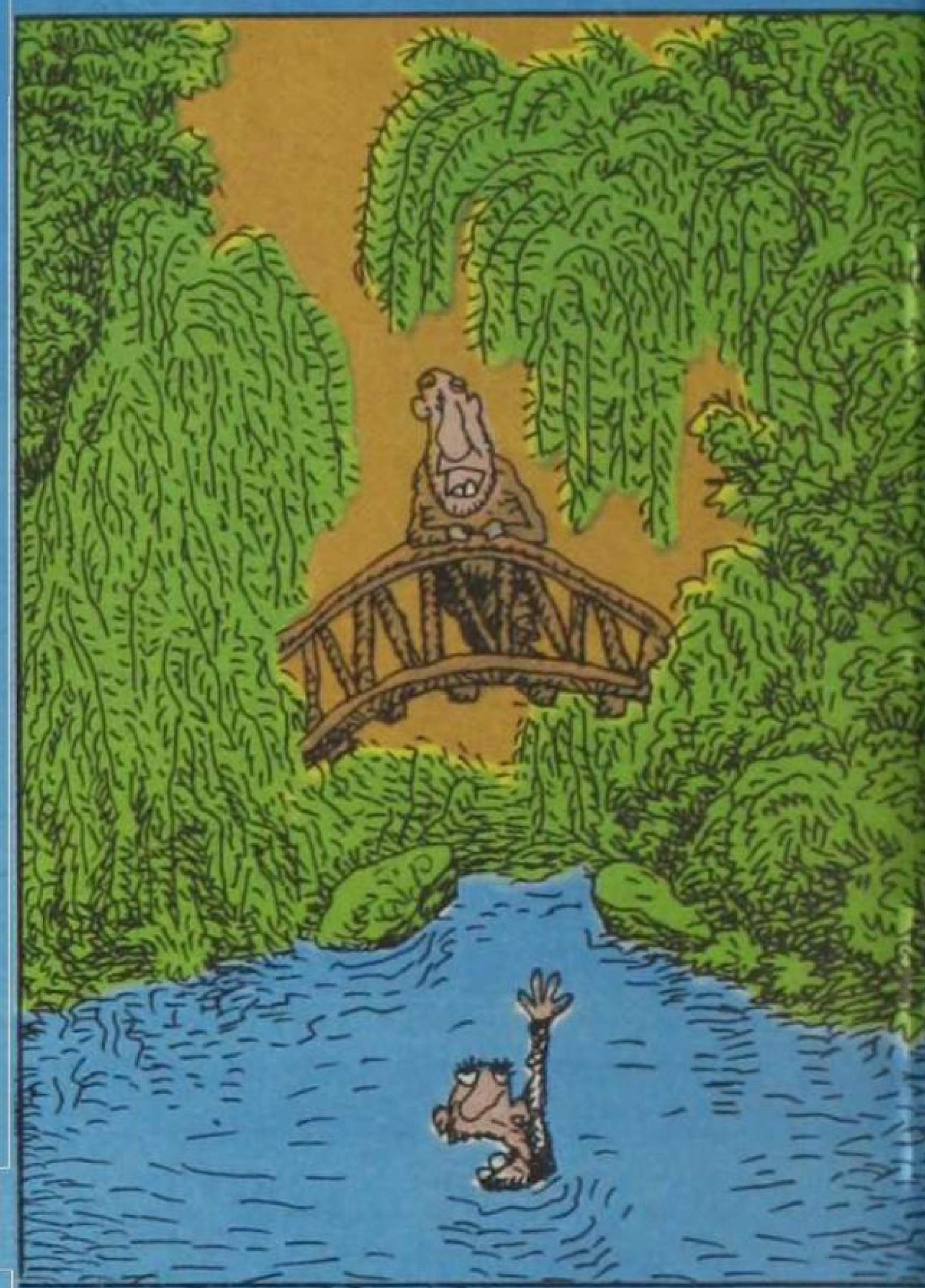
PINCETÁRLAT

SEMLEGES VILÁGNÉZET

– És szabadna tudnom, ki az a Sári akin összevesztetek?

– Beugranék, de hát maga vádolt meg a Parlamentben, hogy nem vagyok szakember, inkább elmegyek a Széchy Tamásért.

AKI ELJEGYEZTE MAGÁT A HALÁLLAL

(In memoriam Bólya Péter)

Éppen József Attilát olvastam, mikor a tv-ben bemondták a hírt: meghalt Bólya Péter. (Hogy még jobban markolássza az ember szívét az a bizonyos *jeges kéz:* az előző képsorok Zsiborás Gabi temetéséről tudósítottak.) Épp azon *morfondíroztam*, hogy valami nagy-nagy tüzet kéne rakni, mikor megláttam arcképét a tv-ben.

És Temesi Ferenc jutott az eszembe, aki ezt írta két, a tűzben égő fahasábról (*Művészek* címmel):

– Én szebben égek, mint te!

És Krúdy Gyula jutott az eszembe, aki – Bólya Péter szerint – „hatalmas volt, erős volt, nagy konc marhahúsokat evett, és aki mindig csak havas tornyok és hegyi kisvárosok felé utazott...”

És Ady Endre jutott az eszembe, aki megírta a Magyar Pimodánban, hogy a magyar író azért iszik, mert másképp nem tudja elviselni a magyar valóságot.

És maga Bólya Péter jutott az eszembe, aki azt mondta nekem egy Klauzál téri kiskocsmában, hogy „ha meg akarsz dögleni, akkor csak legyél író, magyar író...”

És most itt ülök az asztalomnál, előttem pia, kezemben füstölög a cigi *(Dr. Bólya Péter: Helytelen, roppant helytelen...)*, és meg akarom fogalmazni, hogy mit vesztettem, mit vesztettünk, mikor megjelenik Pietró, a Hobó, az ÍRÓ, s azt mondja: „dobd el a tollat a fenébe, ürítsd ki a poharat fenékig, gyere, elmegyünk csajozni, bár nekem már van menyasszonyom, én már eljegyeztem magam a Halállal...”

És megyek, mert ha ő azt mondja, hogy menni kell, akkor menni kell. Csajozunk, bár neki már van menyasszonya, a Halál, aki már fogja is a kezét, és viszi, viszi.

Én meg itt maradok egyedül.

Horváth Lajos

– Ez az eddigi leghatásosabb fogyókúrás recept amivel találkoztam: „Ne végy két tojást, ne keverd el 20 deka liszttel, ne adj hozzá 5 deka vajat...”

ŐSZI ÁTÜLÉSSZAK

– Nem ülhetnék át hozzátok? A régi hajóm valahogy nem tetszik.

G. SZABÓ JUDIT:

ÜDÜLJÜNK ŐSSZEL!

Nyáron nagy a zsúfoltság, ősszel minden más!

Mi van ősszel?

Érdekes utazás! Vonaton ilyentájt a fele utas még friss levegőt kíván, a másik fele viszont már a csukott ablakú langy büdösre vágyik. Szapora szavú páros felelgetőből alakul szépen a féloldalas zakatoló hullámzó huzatfőfájás, elvagy vele a kezdeti napokra. Őszi kies karbantartásoktól menetidőd hosszabbodik, vonatrázó bólogatást a küszöbön se bírod abbahagyni, örül láttadon a házinéni, ennek az ürgének minden tetszik!

Nyögve hurcolt, nagy bőröndödet (ilyenkor már melegebb cuccok kellenek!), alig ejtetted a lábadra, máris kérdi tőled:

– Melyik ágyat választja?

Nyáron sátorban tanyázott az egész Zimmerfrei család, és sok nyugágy szolgált a kertben. Most minden a helyére kerül, hálószobájába a família, vendégszobákba a remek, nyáron nyűtt kempingágyak. Letakarták, bevetették, álmaidat otthon őrző, megszokott szamárfészked helyett csupa izgalmas zsákbamacska!

Van az ideggyenge kempingágy. Már a kósza ötletedtől, hogy beletelepednél, sikoltva összerogy. A másik elbírja még tétova pillantásodat, de ha ráülsz, automatikusan összecsukódik, zöld pokrócba bonyolódva olyan vagy, mint egy túlméretezett hamburger, csak te hangosabban ordítasz.

Van a hamiskás. Most szendén pillant rád, teszi, mintha semmi hibája nem lenne. Lefekvéskor, lélegzeted ütemére, szemrehányóan nyiszog.

Van a radiátor melletti félpúpos. Minden fordulásnál teljes szimfóniákat nyikorog!

És az a szélső sumák? Rugói éjjelenként akkorát lőnek, hogy hallatán, vihartól tartva, sürgősen visszafordul a balatoni bálnavadász hajóraj.

Meghatottan és sokáig őrzöd emlékét a nyakficamító nyoszolyának, hónapok múltán is úgy festesz, mintha egyre kémlelnéd, be lehet-e fordulni a következő sarkon?

Amilyen szerencsés fickó vagy, olyanhoz jutsz, amelyik kombináltan mindeme előnyöket egyesíti.

Vendégszobában hol verj tanyát?

Ablak mellett isten ments! Távolabb alvó ágytársaid megszavazzák az óvatos ablaknyitást, reggelre még a füled is harmatos. És egyéb se hiányzik, hogy az esti krimi után a földagadó nagyfüggöny percenként végigcsiklandozza az orrodat, a csipkés ráncok közül Frankenstein vérfagyasztó kacaját is hallod! Hajnalban lép óvatosan a hasadra kapatosan a kikapós szobatárs.

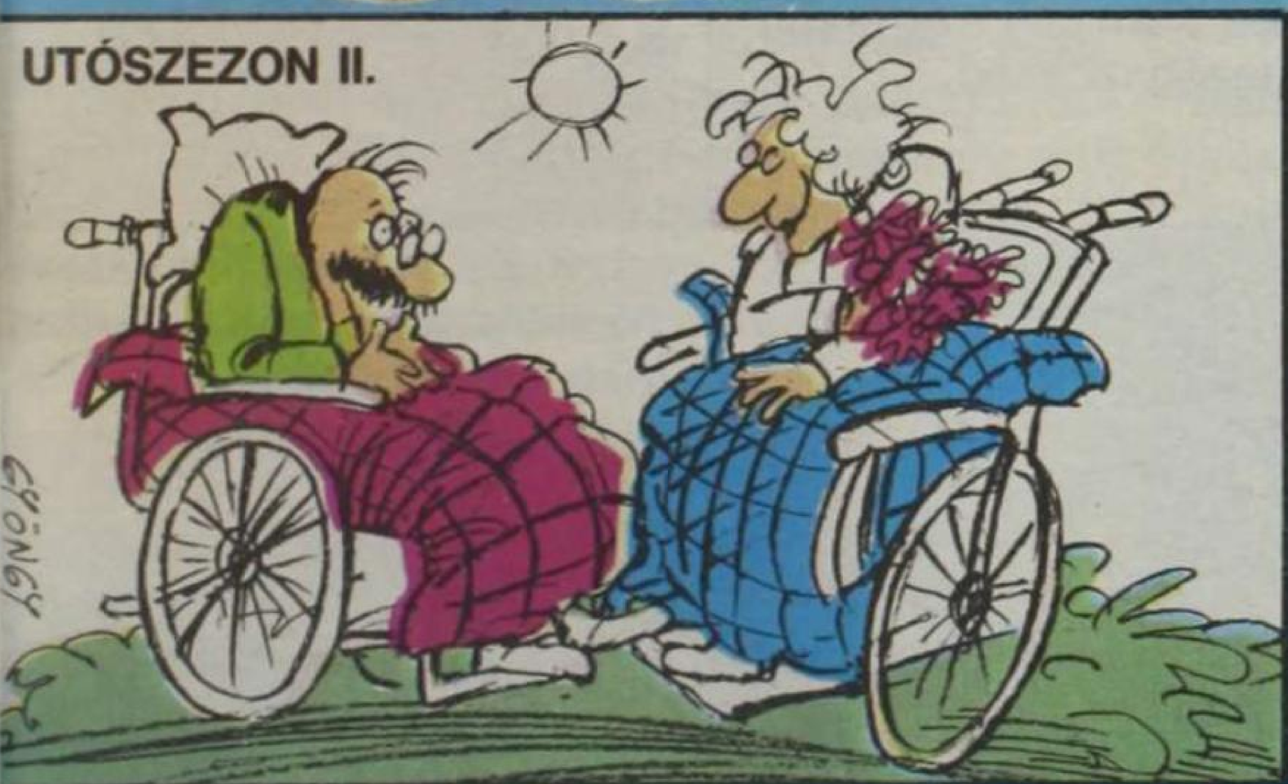
Gólyák méla kelepelése, fecskék csivitje mellett mit hallhatsz még ősszel?

Család távolabb alszik, maguknak horkolnak. Nyugodt az álmuk, mert hörögve hűtő mélyfagyasztó ládájuk mellett te szunnyadsz. Általában úgyse hangosabb, mint egy belevaló cséplőgép, legföljebb, amikor kikapcsol, meg bekapcsol, hogy sikoltva ébredsz. Meg lehet szokni! Általában a két heted elég is hozzá, otthon már a csönd miatt gubbasztasz éjjelenként ébren.

És párnádon csattog át a Rundherum–Jungfrau expressz, masinisztája dudasorozattal üdvözli ungarische menyasszonyát, el ne aludj, öt perc múlva átzakatol paplanodon az ellenvonat.

Ágyad fölött vezet el a Budapest–Bárhová légifolyosó, sűrűn eldübörgő gépmadarai mellett legjobb, ha ágyadból a tévét nézed, zúgásuk mellett csak tátog minden szereplő, rém viccesen, mint az egynyaras tükörponty!

– Jolánka, átcsúsztathatom a lábamat?

– Azt mondta a portás, hogy mit akarunk ennyi pénzért, még bútorozott szobát is?

– Na látod, fiam, ugyanezért főszezonban a dupláját fizettük volna...

AMERIKANIZÁLÓDÁS

– Majd adok én neked, „vénasszonyok nyarát" „indián nyár" helyett!

SZELEKTÍV LEVÉLGYŰJTÉS

ALFÖLDI IMRE:

AZÓTA SE TUDOM

Hogy mit mióta? Azt, hogy sztrájkolnak-e, és ha igen, hogyan. Mikor megalakult belőlem ez az egyszemélyes káefté (betűszó, v.ö.: *k*ár ennyire *f*eketére *f*esteni), szó se volt arról, hogy nekem miféle követeléseim lennének plusz, pedig akkoriban már kezdett divatba jönni a különféle cseppek és tabletták Pharmavitplusz-változatai. Én csak egy afféle, egyszerű, egyszemélyes *köfötö* lettem, így alakultam meg, mínusz plusz, semmi más, csak annyi, hogy legyen hová eldugni mutyiban azt a közpénzt, amelyet átvettem az egyszemélyes satöbbi bejegyeztetésekor, megalakulásakor. Én lettem a vezető, a beosztott, a pénztáros (főleg!), az üzletkötő, a portás, a takarítónő, minden.

Jó bért fizettem magamnak, nem annyit, mint amennyit előtte abban az intézményben kaptam, amelyből kiváltam és megalakultam. Sokkal többet! Ezért őszintén kezdtem belenyugodni abba, hogy az általam mindaddig annyira agyondicsért szocializmus mégse olyan hogy is mondjam, mert a piacgazdaságos kapitalizmus jobban fizet. Ráadásul én adom a havi és évi összjövedelmet magamnak, tehát elhárultak a bizonytalansági tényezők. Csak arra kellett fölesküdnöm káeftésítő fölöttes szerveimnek, hogy a nálam lapító alaptőkét őrzöm, és majd visszaszolgáltatom, ha megint úgy fújnak a szelek. Tulajdonképpen nem lebecsülendő vállalkozás, ha jól meggondolom, őrizni azt a sok dugiba rejtett stexet, eközben lehetőleg nem csinálni semmit, mert az pénzbe kerül; elég a személyzetet – b. személyemet – fizetni, osztalékolni, premizálni, meg ilyesmik. A káefté neve jól kifejezte létrejöttének célját és értelmét: *Aranynulla Kft.* Bár a *nulla* végződés fölkeltette a gyanút, hogy a tévével állok titkos és törvénytelen gazdasági kapcsolatban, mert a nullát a tévénél vezették be annak idején, amikor a fociban még volt foci, szemben a rádiósokkal, akik kitartottak a *null* mellett. De mivel nem csinált az Aranynulla semmit, aranyat legalábbis nem, csak nullát, a gyanú elpárolgott, és maradtam én, azóta sem tudom, miért, a kezdő bérért, amit magamnak induláskor fölajánlottam.

Igen ám, de jött a nulla-vállalkozások, intézmények és más, pénzkicsikaró létesülések nyüzsgése, hogy az emelkedő termelési költségek (árak, benzin, villamosjegy és más kiadások) mellett nem tűrhető, hogy én csak annyit fizessek magamnak, amennyit eddig fizettem, és ha nem vagyok hajlandó tekintetbe venni teljesen jogos bérköveteléseimet, lépjek sztrájkba magam ellen, az mostan *nagy divat!*

Az eredeti intézménnyel, amelyikből kiváltam, minden kapcsolatom szünetel, tőlük tanácsot nem kérhettem, mert belőlük már annyi káefté szakadt ki, amikor volt az a nagy kiszakadás, hogy nincs se emberük, se erejük, se szándékuk velem külön foglalkozni. Összeültem hát magammal egy kerekasztal mellé, két székkel. Egyiken ülve kft.-elnök voltam, másikon kft.-dolgozó. És elkezdődött a heteken át tartó érdekegyeztetés, minden eredmény nélkül, ha csak az nem tekinthető annak, hogy az egyik székről a nadrágom lekoptatta a firnájszos barna festéket, mert csak az arcom lett párnázott, mióta káeftélek, a székek nem.

Sehogy se tudtunk megegyezni, sokat kértem magamtól, amennyit kaptam volna, azt keveselltem. Alakult közben a többi egyszemélyes kft.-vel egy közös érdekképviseleti miazmármegint, noszogattak, hogy követeljem csak a nagyobb bért, eközben pedig tagadjam is meg mint munkaadó.

Pár hétig elvitatkoztam magammal, el is hanyagoltam emiatt a takarítást, a viráglocsolást, végül kirúgtam magam alól a széket, és kijelentettem: holnapután kiskedden sztrájkba lépek.

Fölvonultam – rendőrségi engedéllyel, persze – egy emberként a térre, és jelszavakat skandálva, levegőztem egy jót, a tűnő nyárvég mérgezett levegőjű, világvárosi forgatagában.

Most asztmás köhögés kínoz a beszívott nitromintes vagy milyen levegőtől – ezt Aigner Szilárd úr jobban tudja! –, addig felfüggesztem a kilátástalannak tűnő harcot magam ellen. Ha meggondolom, úgy se tudok magamnak többet fizetni, amíg a káeftének erre a célra nem jön össze pénze. De ahhoz meg dolgozni kéne, és hasznot hajtani! Erről nem volt szó! Csak a sztrájkról és a tüntetésről. Ennek az Aranynullának, tetszik tudni, se szakmája, se kifejezett teendője, azóta se tudom, mit dolgozzam, kinek és mennyiért? Elfogadom azt a nagy kínnal kialkudott másfélszázalékos jövedelemnövelést, és folytatom a semmittevést a semmit evésig. És ha nem változik semmi, majd újra sztrájkolok. Addig se kell a semmit csinálni, amíg semmit se csinálok, mert szolidaritást vállalva magammal, sztrájkba lépek, a káeftében, meg az utcán, városszerte fölszaporodott kosz és piszok helyett.

FELEDÉKENYSÉG

– Mi ellen is?

– Az uram azt mondja, nem kell trágyázni, úgyis szarban van a mezőgazdaság...

– Kuss legyen ott hátul! Tüntetés már volt, mostan meg sztrejkolunk!

– Márpedig, aszondom, a Nyugat tőlünk tanuljon toleranciát! Míg ők állandóan gátat emelnek a mezőgazdasági termékeinknek, mi bezzeg nem tiltakozunk a skót whisky, meg a francia konyak ellen!

– Agrárszövetség ide vagy oda azok ugyanúgy ki fognak herélni!

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

DR. SZABÓ LAJOS

országgyűlési képviselővel

– Képviselő úr, önnel némiképp bajban vagyunk…

– Mögmondaná miért?

– Így már nem. A „mögmondaná" világossá tette a helyzetet. Ugyanis a parlamenti padsorokban több Szabó Lajos ül. A kisgazda hovatartozást sem merjük leírni, hiszen már nem egy fenyegető levelet kaptunk, hogyan merészelünk kisgazdának mondani „a pártból kizárt egyéneket". Ha nem haragszik meg, mi úgy tájékoztatjuk a kedves olvasókat arról, kivel is beszélgetünk, hogy jellemzőjéül ízes, hódmezővásárhelyi beszédét emeljük ki.

– Sömmi akadálya. Sajnos, nem tudok az ő-zésről leszokni.

– Ne is próbáljon! Olyan jól esik ilyen szép magyar tájszólást hallani.

– Pedig a szüleim nem ezt a tájszólást beszélték. Ők Szatmárból kerültek Vásárhelyre. De – úgy látszik – az én beszédemre a külső környezet volt nagyobb hatással.

– A háború után a kisgazdapárt a csaknem 58%-os győzelmével az ország legerősebb pártja lett. Az újjáalakuláskor nyilván élt önökben a remény, hogy ez most is így lehet…

– Egy mondatba sűrítve úgy szoktam fogalmazni, hogy a rendszerváltás egyetlen komoly kérdése: kié lesz a magyar nemzet vagyona. És a kisgazda politika az egyetlen, amelyik azt mondja, hogy sok részre kell osztani, mert ez a polgárság, a magyar középosztály kialakulásának egyetlen útja. Ezt a gondolatot népszerűvé lehetne tenni, ha hiteles emberek korrekten, a társadalom számára elfogadható módon mutatnák föl.

– Ön azt mondja: „a kisgazda párt az egyetlen…" Csakhogy a kisgazdapárt nem egyetlen. Ha jól tudom, van vagy hat. Így is fogalmazhatnánk: a parlamentben beszélgetésünk idején hat párt van, ebből az egyik a hat kisgazdapárt… Habár azt nem tudom, mindegyiknek van-e képviselője.

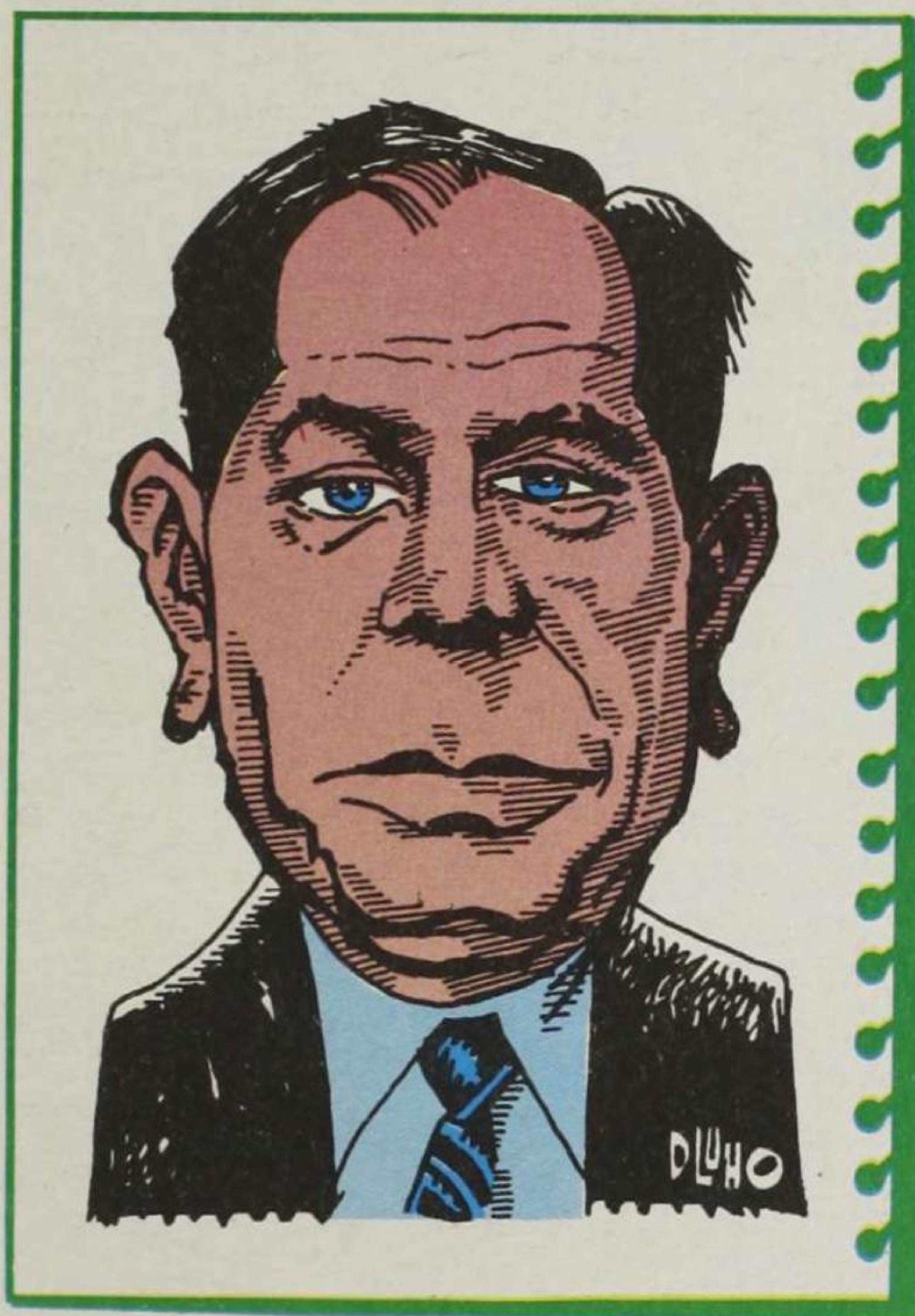
– Egy ismerősöm – egy igen éles eszű, tudós ember – azt mondta, hogy azt a gondolatot, amit a kisgazdapárt akar, mármint sok részre osztani a magyar nemzet vagyonát, el lehetett intézni azzal, hogy a kisgazdapártot osztották sok részre. Ezek után nincs erő ebben a politikában.

– '45-ben a kisgazdapárt gyűjtőpárt volt. Ezt a szerepet most tulajdonképpen az MDF tölti be. Talán azért is, mert a kisgazdapártnak csak a nevében maradt meg a polgár szó, a gyakorlatban megfeledkeztek a polgárságról.

– Ez az egyik legnagyobb bajunk. Nagyon sokszor gondolkozom ezen, miért következett be. Az egyik ok, hogy a negyvenöt évvel ezelőtti kisgazda politikusok zömmel parasztok vagy paraszti gyökerűek voltak. A másik, hogy az MDF mint mozgalom, aztán a különböző ellenállási mozgalmak, a szamizdatirodalom a politikára fogékony, gyorsan mozgó polgári rétegeket, elsősorban az értelmiséget magukba szippantották. Ilyen tekintetben a kisgazdapártnak fáziskésése volt. Nem is igen volt emberünk ahhoz, hogy a polgárságot „megszólítsuk". Kivel tettük volna? Vörös Vincével? Vagy Nagy Ferenc Józseffel?

– Modjuk Pártay Tivadarral.

– Csakhogy ő idős, szobához kötött ember. És ő világéletében szókimondó ember volt. Nem sokat köntörfalazott, amikor a vélt vagy valós igazát ki kellett mondani. Ez nem mindig célravezető. Legalábbis rövid távon nem az. És ha meg tudtuk volna szólítani a polgárságot, csak az MDF-től tudtunk volna elhozni

tömegbázist. Itt a kisgazdapárt és az MDF között alapvető érdekellentét volt és van, hiszen mindkét párt majdnem ugyanarra a szavazótáborra támaszkodik.

– Lát-e esélyt arra, hogy '94-ben egy erős kisgazdapárt indul a választásokon?

– Egy biztosan nem. Legkevesebb kettő. Tudniillik nem látok arra esélyt, hogy Torgyán Józseftől meg tudjon szabadulni a kisgazdapárt, mert ő mindig talál tizenkét embert, akik megválasztják pártelnöknek. Illetve ő mindig lecseréli a pártot. Ő a kisgazdák jelentős részének – nekem is – elfogadhatatlan. Nem tudom követni azt a politikát, amely az egyik nap szélsőjobb-, a másikon majdnem szélsőbaloldali. Amelyik egyik nap Mezőhegyesen elmondja a szokott poénjait – „görögdinnyepolitikusok" stb. –, aztán amikor eleget szidta a kormányt, feltüzelte a hallgatóságot, jön a slusszpoén: „Ez a kormány három évvel ezelőtt virágzó Magyarországot vett át. Elég volt neki három év, hogy porig lerombolja." Hazamegy Mariska néni, meg Jóska bácsi; azt mondja este Mariska néni: „Hallod, apjuk, a mi Józsink is azt mondja, hogy itt a kommunisták mégiscsak sokkal jobbak voltak, mint ez a piszkos Antall Jóska!"

– Kezdő vidéki színészként tisztelettel néztem fel azokra a jó öreg, rutinos komédiásokra – nem a szó sértő értelmében: ripacsokra –, akik pontosan tudták, mi kell a nagyérdemű közönségnek. Nem a darabot játszották, hanem a szerepüket – sokszor épp a darab ellenére. Néha ilyen magánszámnak érzem az ő szerepléseit, és sokszor vesztesnek látom a magyar színházat, amiért egy ilyen tehetség nem ott fejti ki a tehetségét…

– Nincs olyan megnyilatkozása, hogy meg ne nevettetné a közönségét. Ha mással nem, azzal az erőszakos, agresszív modorával, ami nevetést vált ki az emberekből, mert nagyon jól csinálja. Volt egy tv-közvetítés, közrekapta őt a két kemény riporter, aki többnyire kétvállra fekteti áldozatát, ám Józsi mellett nem tudtak szóhoz jutni. Mert amikor levegőt vettek volna, Torgyán mindig hatásosan közbeszólt, s ezzel csatát nyert. Az emberek jót nevettek: na most pórul járt a két ravasz róka. Az emberekből mindig rokonszenvet vált ki, ha valaki meg tudja nevettetni őket. Sokszor kelt derűt a parlamentben is. Gyakran a képtelenségeivel. Mert egyszerűen képtelen az amit mond és tesz. Az emberek elhiszik a mesét – akár a gyerekek. Néha meg se gondolják, hogy ez elképzelhetetlen, megvalósíthatatlan… Valóban jókat kacagunk rajta a parlamentben. Én magam is.

– Azért nem ő az egyetlen az Országházban, aki nevetést tud fakasztani.

– Így igaz. Emlékszem például, milyen jót derültünk Maczó Ágnes meghatározásán, amikor a Fideszt egyszerűen „csipet csapat"-nak nevezte. Számomra feledhetetlen az az eset, amikor nem tudtuk, sírjunk-e vagy nevessünk: Jelcin és a tolmácsgép… Én akkor éppen ott ültem Szabad György mellett. Elég hamar észrevettem, hogy csődött mondott a tolmácsgép. Szegény Szabad György idegességében kékült, zöldült, vörösödött… Én nem tudtam mást csinálni, magamban nevettem az egész helyzeten. Hogy idejön a világ egyik legnagyobb hatalmának az első embere, hogy megkövesse a magyar népet 1956-ért – ez egy óriási történelmi esemény. És akkor ez az ember nem kap olyan tapsot, mint amilyet érdemelne. Ez egy olyan tragikomikum, amin sírni vagy nevetni lehet. Ha az ember ezen elkezd dühöngeni, belepusztul. Én nagyot mosolyogtam rajta, valószínűleg azért, mert ilyen a természetem, vagy mert ezzel tudtam feloldani magamban azt a feszültséget, ami ott fenn a pulpituson még jobban érzékelhető volt.

– Önmagában véve is humoros, hogy a parlament patkójában ott ül háromszáz-egynéhány képviselő, akiknek a döntő többsége nyolc éven keresztül tanult az iskolában oroszul, ám csak maroknyian értették a beszédet.

– Ez érdekes dolog. Magam nem tanultam az iskolában oroszul. Édesapám azonban öt évig volt Szibériában az első világháború után, és ott tökéletesen megtanult németül és oroszul, s ezt a nyelvtudását mindig megőrizte. Feleségem viszont tizen-egynéhány évig tanult oroszt az iskolában, ráadásul nagyon jó tanuló volt, az igeragozást oda-vissza fújja, de amikor egy orosz piacon meg kellett kérdezni valamiről, hogy mibe kerül, azt nem tudta. Nekem jutottak eszembe az apámtól hallott szavak: „szkolko rubel" vagy micsoda…

– Tulajdonképpen logikus, hogy ezt nem tanították. Minek? A Szovjetunióban úgysem lehetett kapni semmit…

– De a hódmezővásárhelyi KGST-piacon nagyon sok orosz árul a mai napig is.

Az orosz nyelv témáját ezzel lezártuk. Egy másik nyelvprobléma azonban továbbra is nyitva maradt: a kisgazdák mindnyáján magyarul beszélnek – és mégsem tudjuk, mikor fognak egy nyelven beszélni…

Humor ez, vagy politika?

WA

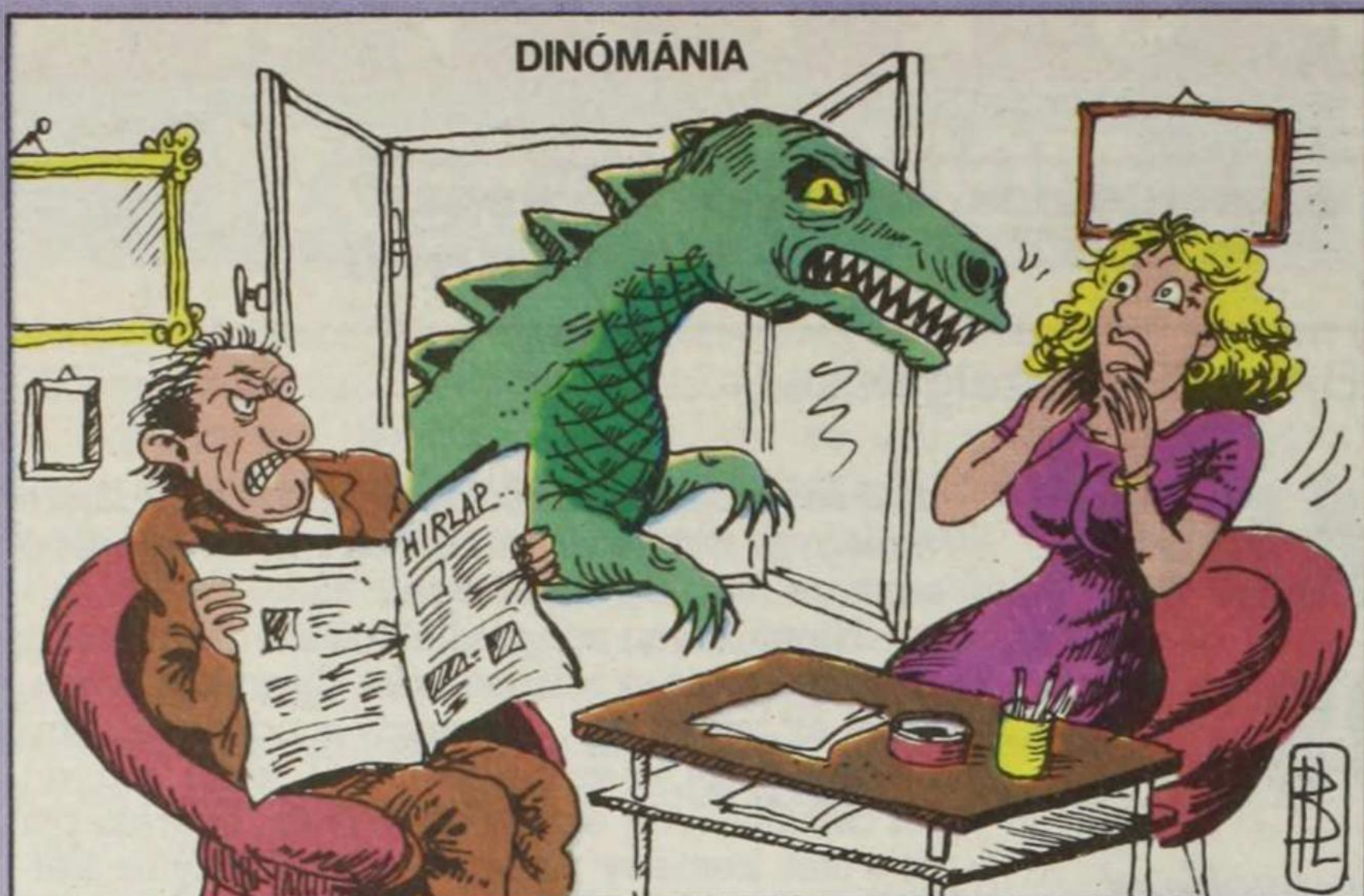
A SÁRKÁNY

„A nő csoda."
(B. A.)

Ezekben a napokban az egyszerű népfi kétpercenként fölteszi önmagának a csöppet költői kérdést: Földünkön valóban kihaltak-e a[...] kányok?

Válaszom a tudomány és a jelenlegi állásom[...] rint egyértelmű NEM. A sárkányok itt élnek közö[...] Az igazi kérdés tehát imígyen szól: dacolva jé[...] szakkal és vízözönnel, hőséggel és szárazsá[...] állatvédő egyletekkel és növekvő súlyadóval ho[...] voltak képesek mindmáig életben maradni? És r[...] sul mily fiatalosan! Mások ennyi idős korukban a hamut is mamutnak mondják.

***** *Néhány esztendővel ezelőtt Kézikönyv a nők el[...] nyosodásáról címmel kitűnő dolgozat jelent meg [...] András tollából. Ő nyitotta fel az én szememet is...*

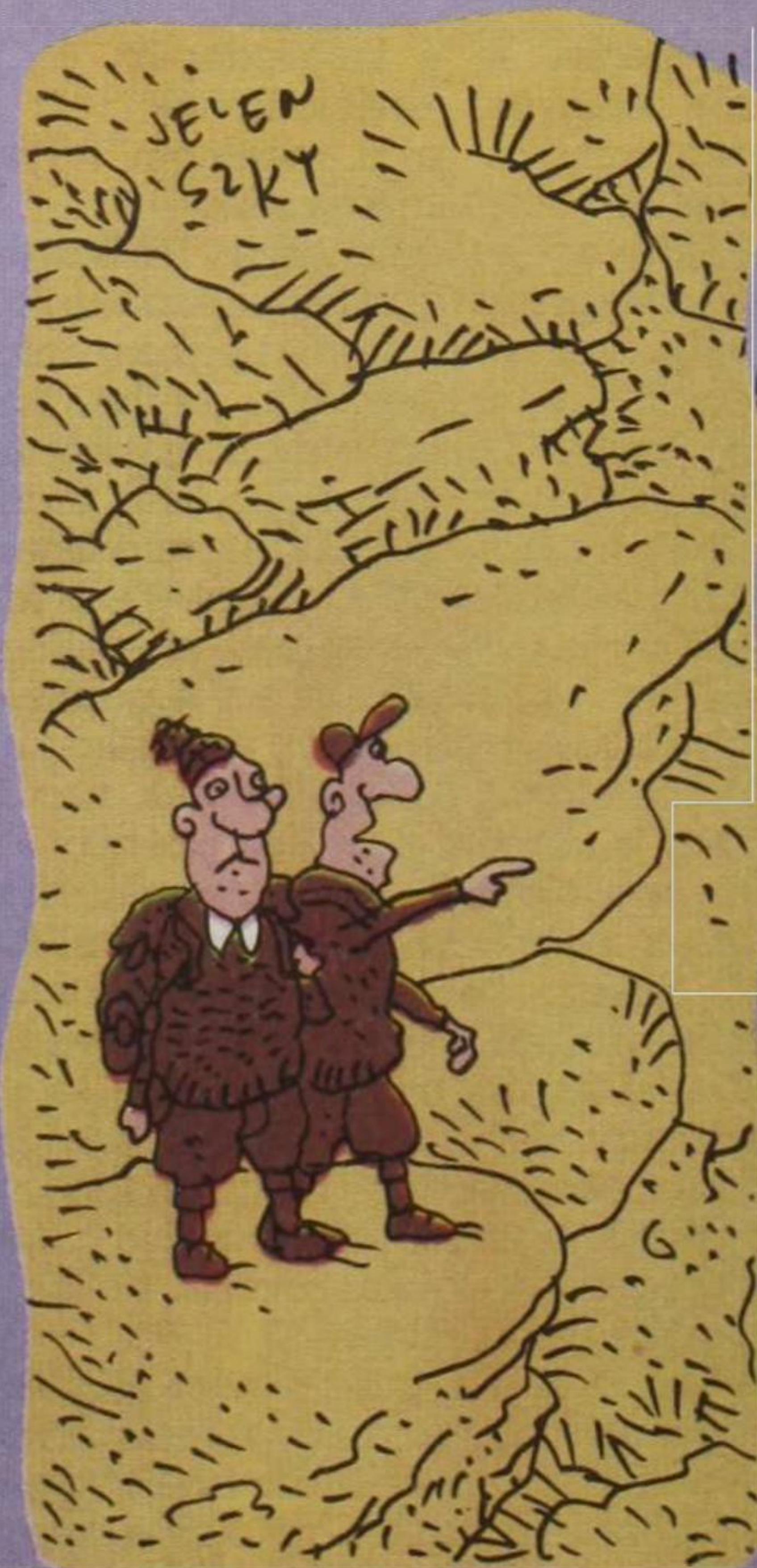
– Azt hiszem, anyádat keresik, szívem.

– Anyuka, gyere gyorsan, hattyú!

– A monda szerint, itt lakott egy gonosz sárkány, húsáremelés után nyoma veszett...

– Öregem, lehet hogy a tudósok valamit elszúr[...] ultizni nagyon tud a dög...

A:

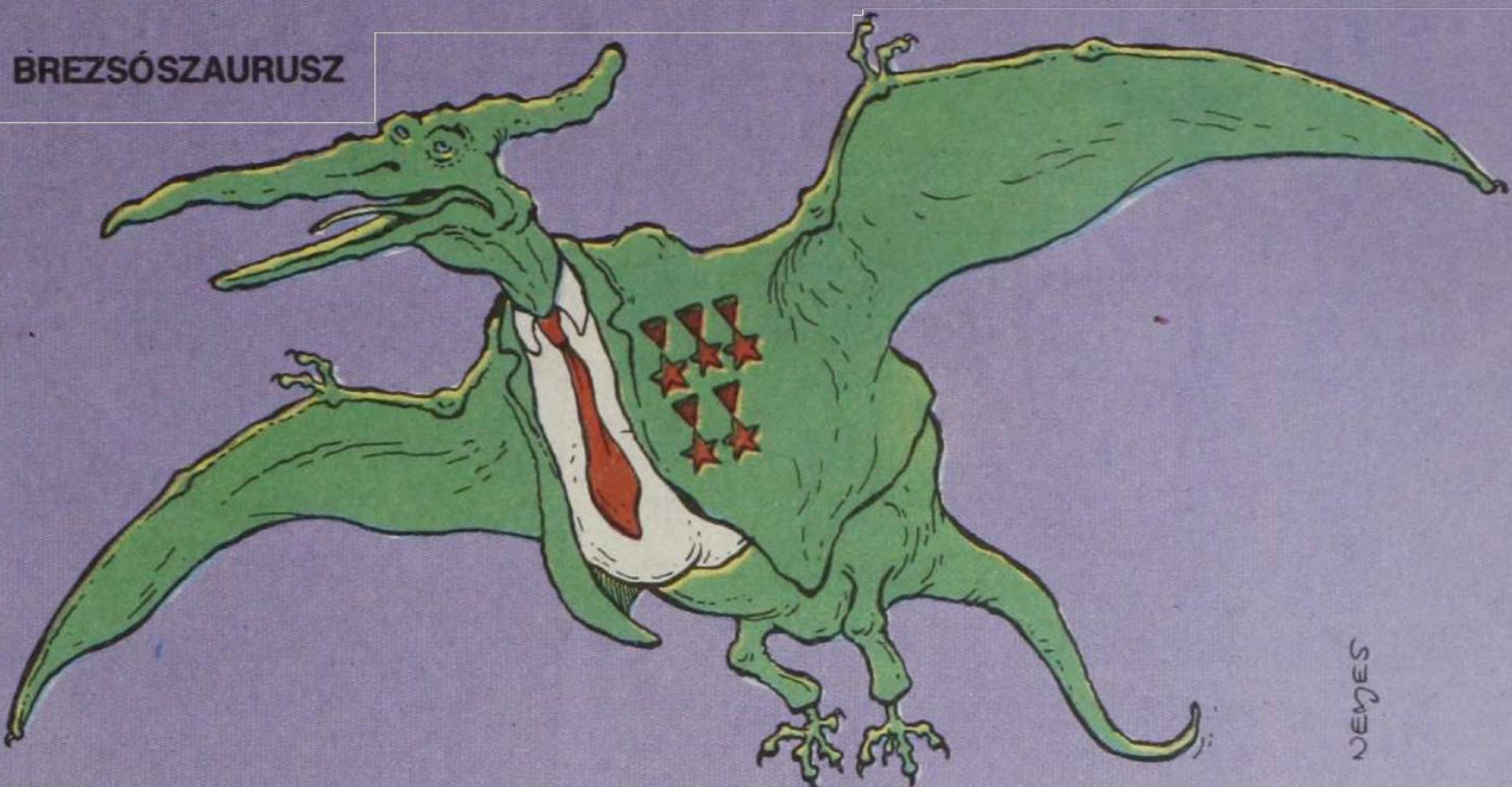
LNŐIESEDÉSE

s, a legkézenfekvőbb túlélési technikát válasz- avval a szűk agyukkal: *a sárkányok elnőie- ek!**

rt mi jellemzi a nőket? Tudatosság és ravasz- és kitartás. Hiúság és kíváncsiság és uralkodni ás. Megannyi záloga a biztos jövőnek. Kell-e l több egy sárkánynak az életben maradás- Nem, nem, ez bőségesen elegendő.

sárkányok itt élnek közöttünk. S mi sárkányido- kká lettünk, mindannyian. Kedveljük őket dnak már házisárkányaink), tiszteljük szabad- gaikat (olykor sárkányt eregetünk), néha azon- tartunk tőlük picit (ha megmutatják sárkányfo- t).

szó mint száz, sárkányokkal lépten-nyomon ta- hatunk, utcán és villamoson, íróasztalok vagy k pultjai mögött, utazásaink alkalmával vagy n odahaza. Néhány napja már a filmvászonról riogatnak bennünket. Megjósolhatom, tekinté- kasszasikerrel, a nyakamat rá! (Mind a hetet.)

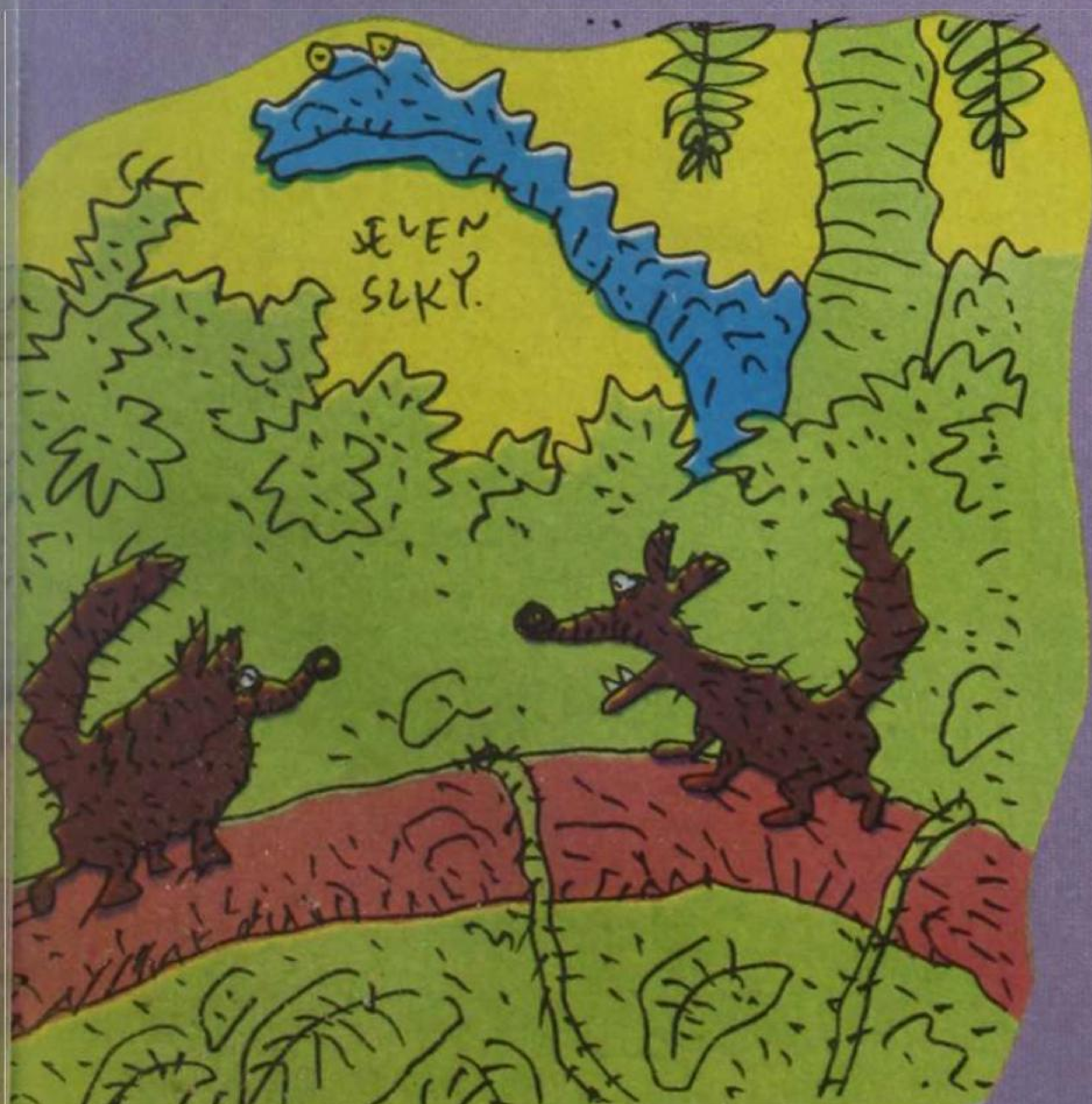

– Ép ésszel nem tudom felfogni, hogy agyalhatnak ki ilyen történeteket ezek a filmrendezők…

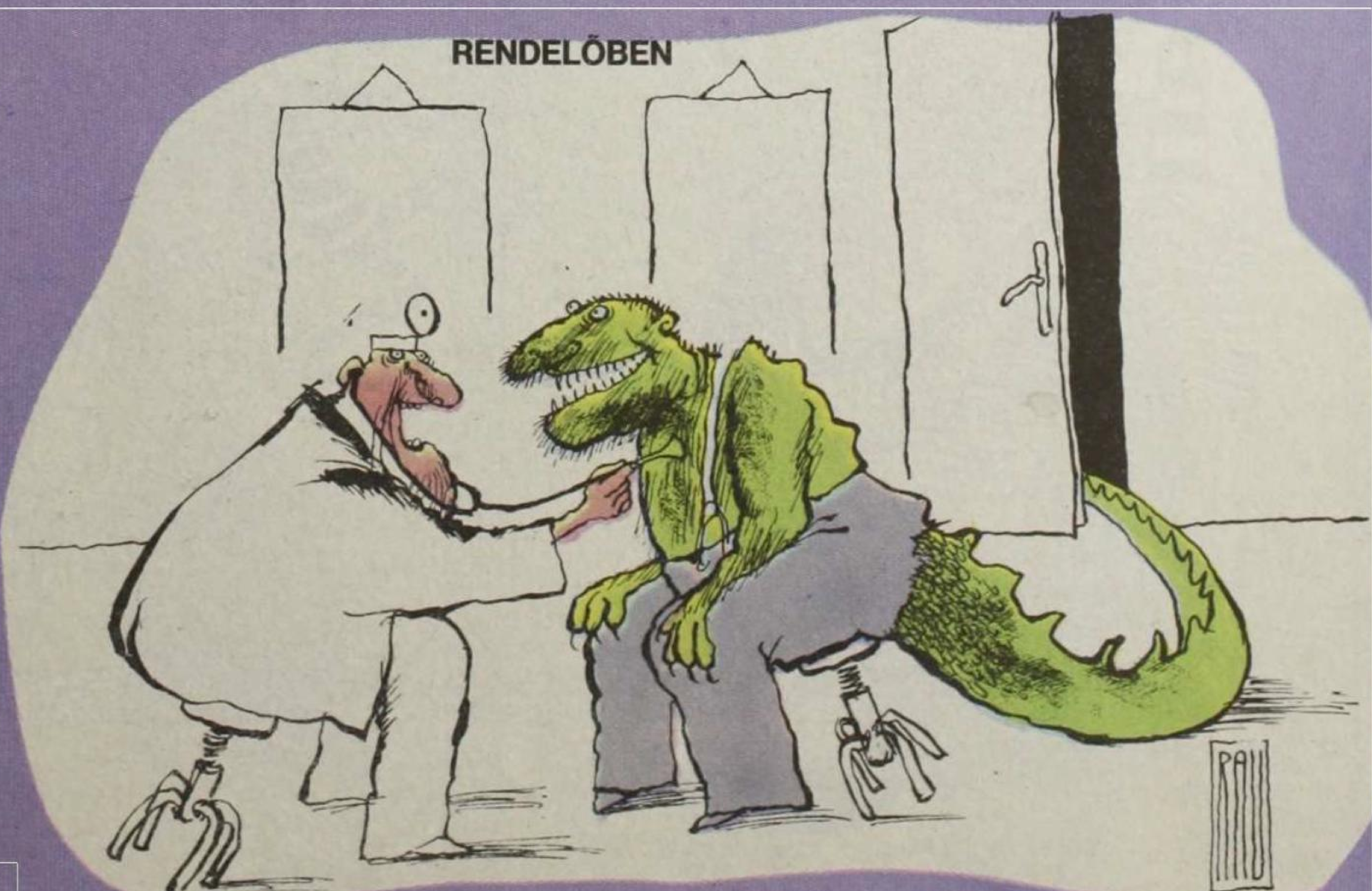

– Mondd, fiam, voltál te mostanában moziban?

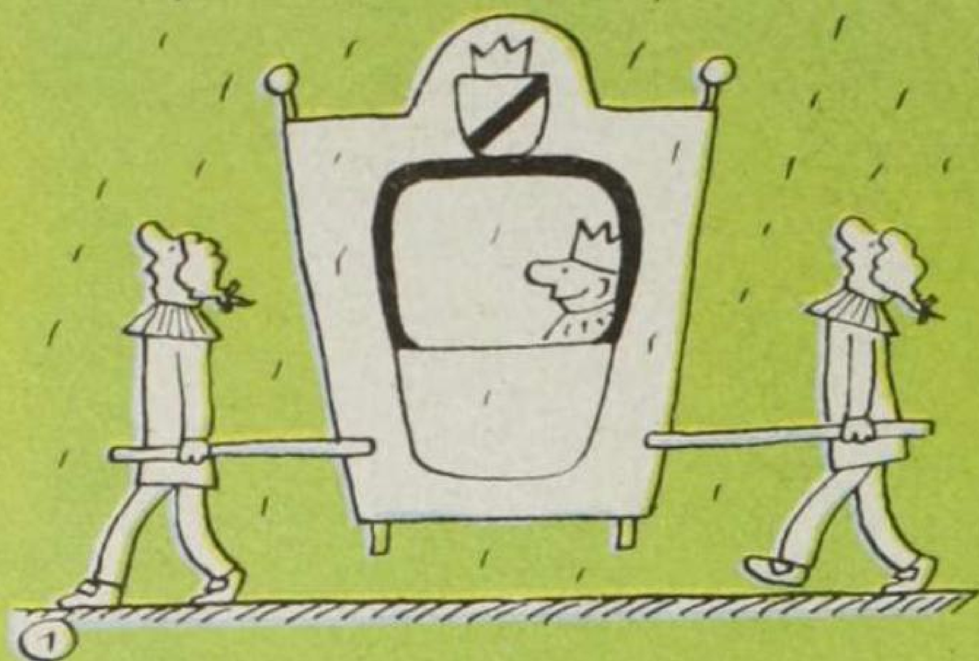
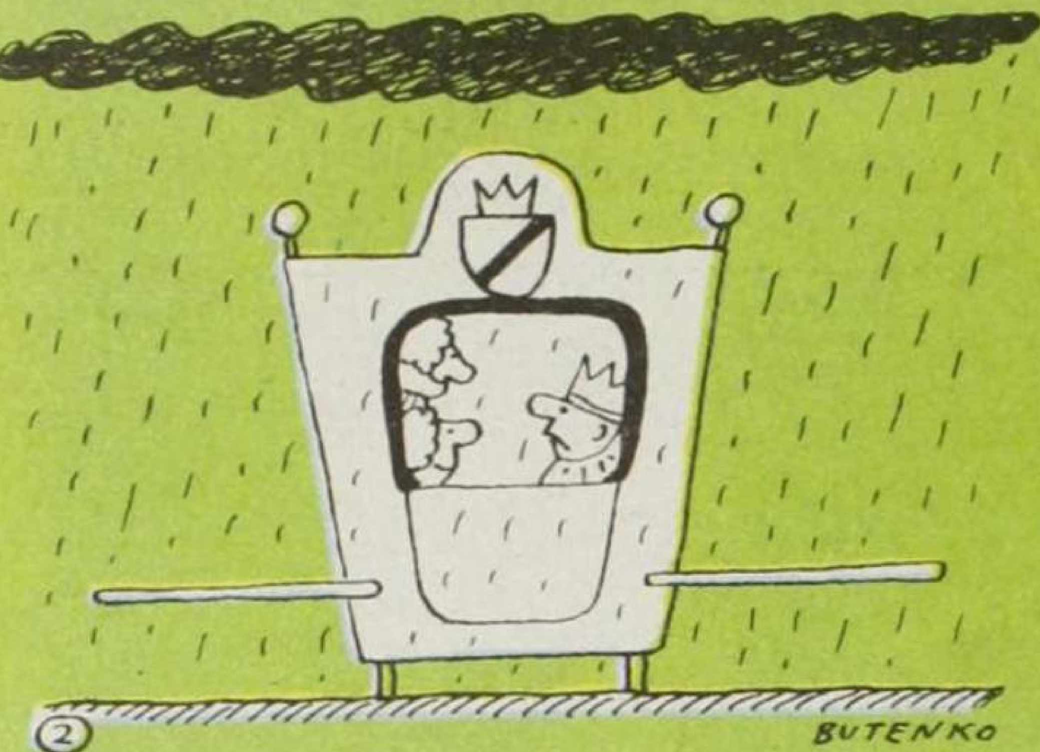

– Sajnos, nekünk emlősöknek rosszul áll a szénánk. közvélemény-kutatások szerint megint a dinoszauru- ok népszerűbbek.

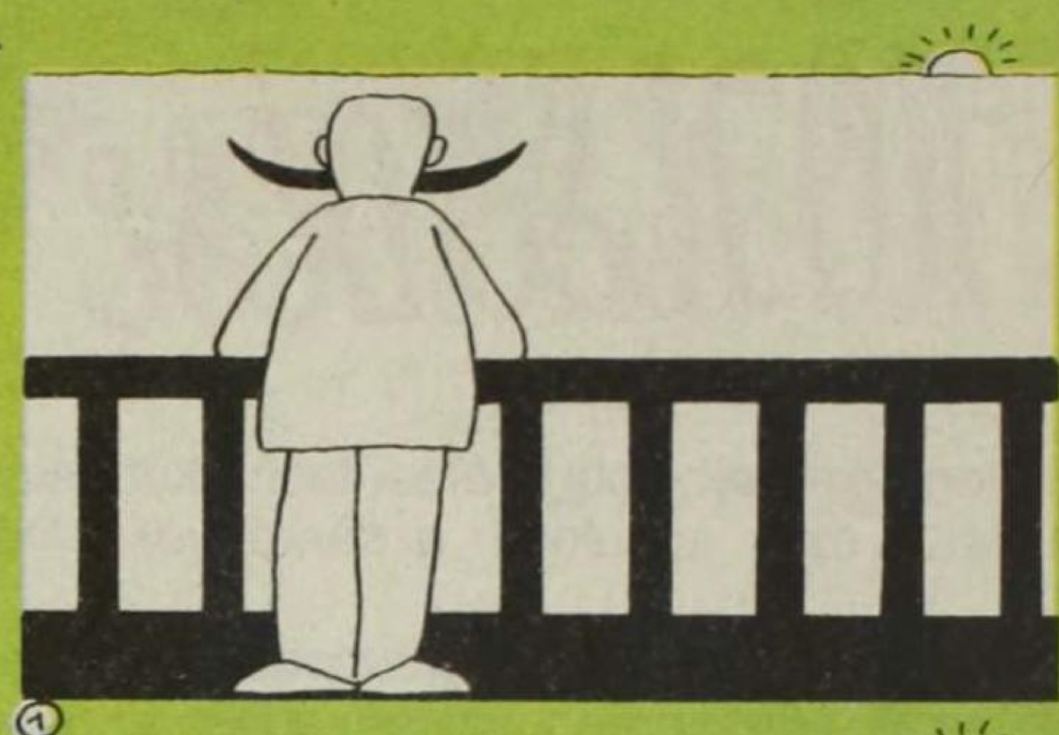
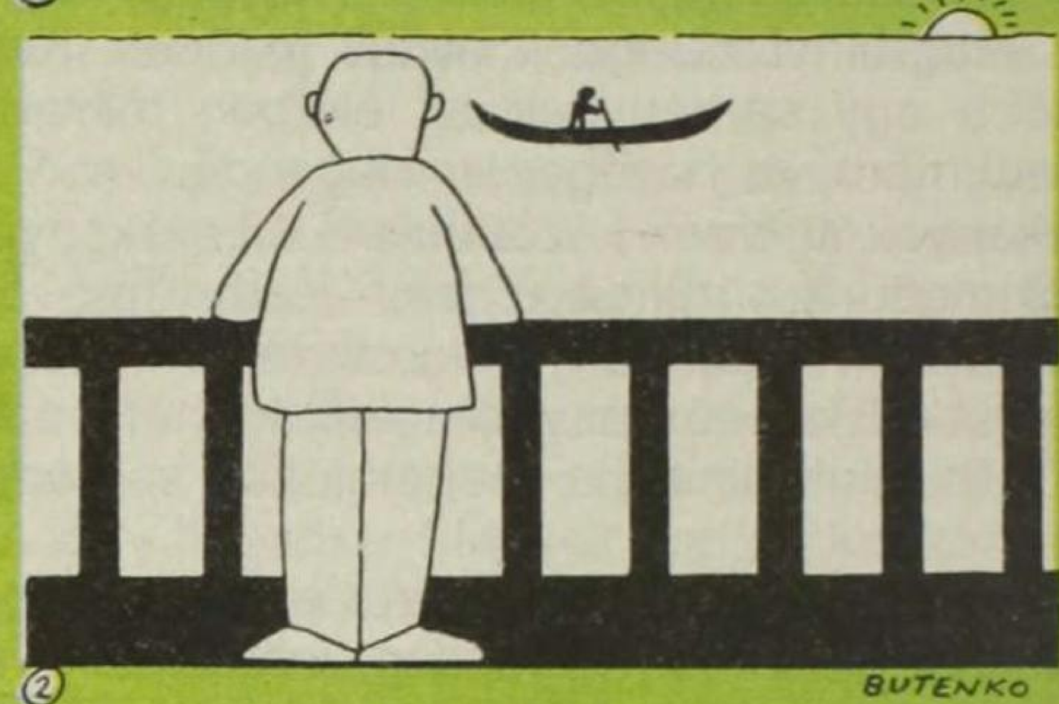

– Mondja, Kovács úr, annak a gyógyszernek amit a múltkor felírtam magának, nem volt semmi mellékhatása?

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

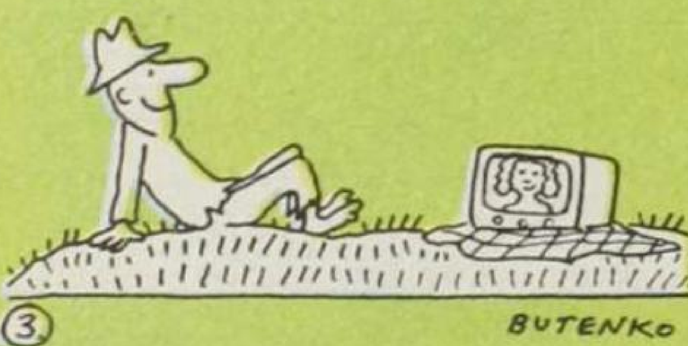

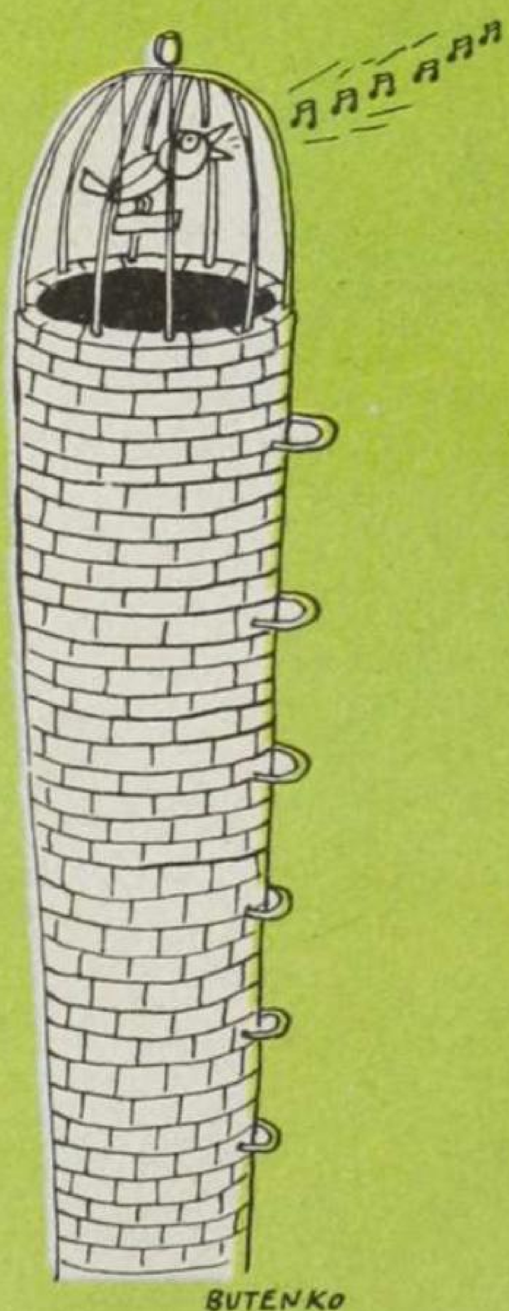

BOGDAN BUTENKO lengyel karikaturista, akinek rövidesen kiállítása nyílik Budapesten.

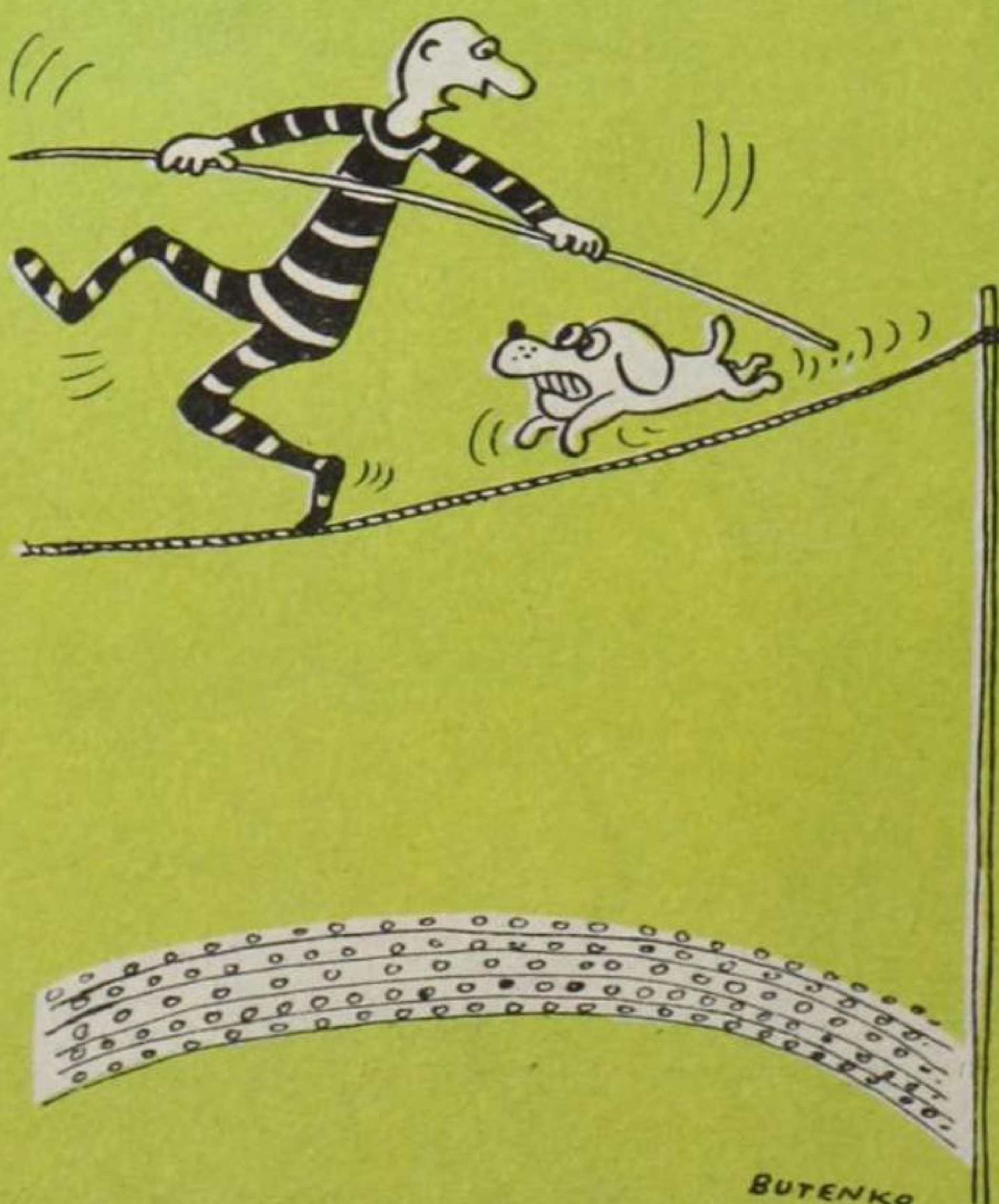

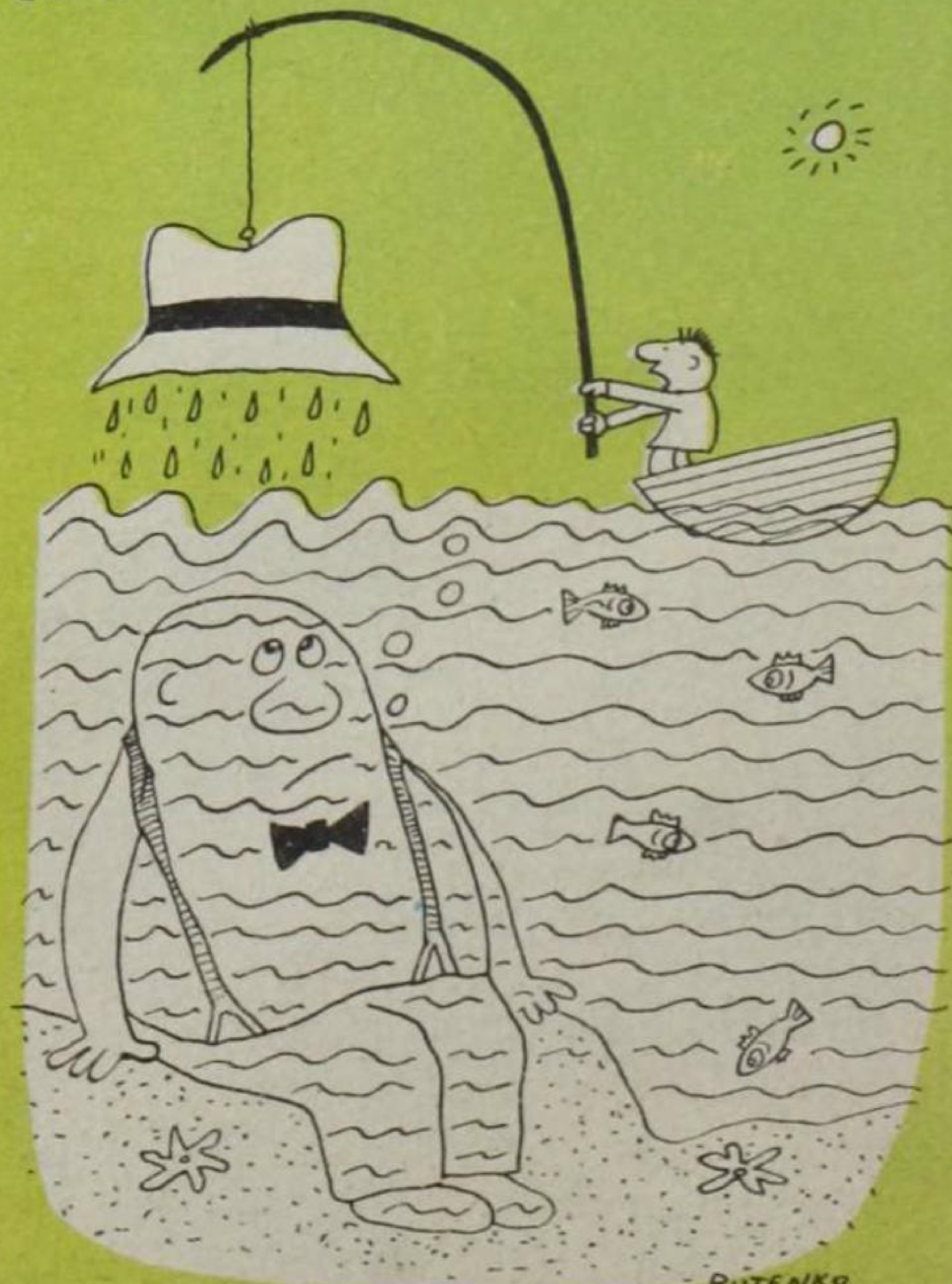

BÁLINT GYÖRGY LAJOS:

KORPA KÖZÉ KEVEREDVE

Új, pusztító kór szedi áldozatait világszerte, amely ma még gyógyíthatalan.

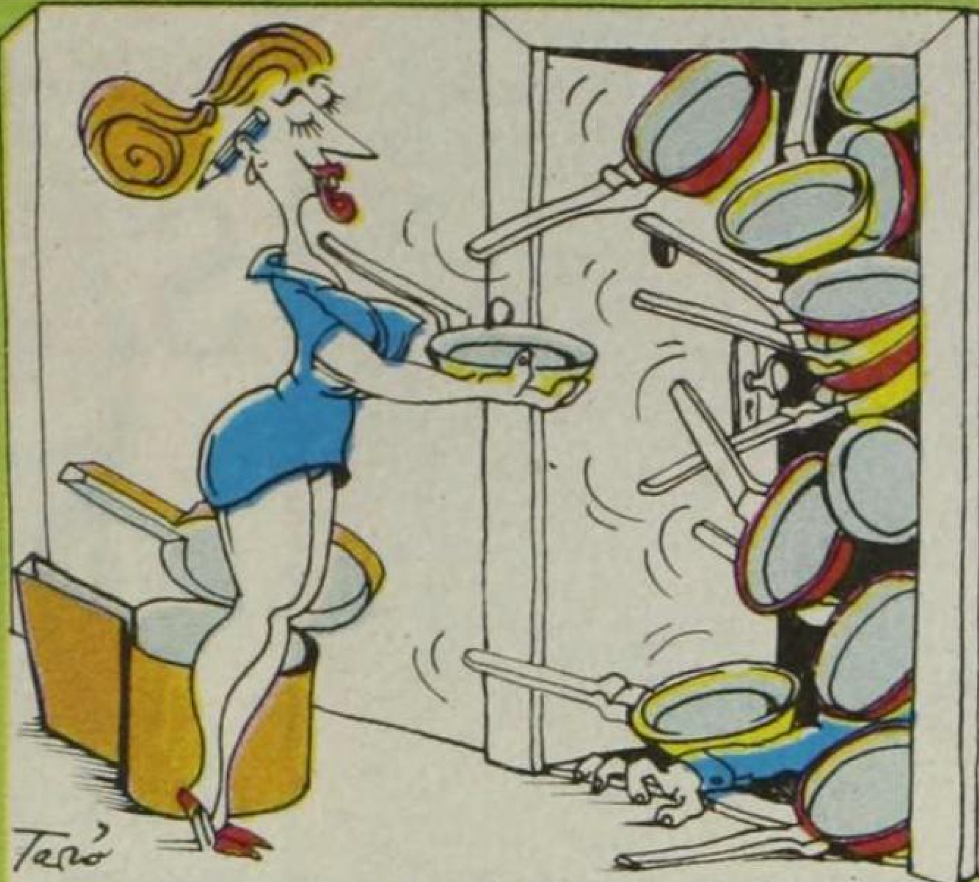
A betegség kezdeti, lappangó szakaszában a fertőzött a hajának az egyik felét hagyományos samponnal mossa, a másik felét pedig egy újjal. Ezáltal az illető hajának az egyik fele korpás lesz, a másik fele meg nem.

A következő stádiumban a kór kezd elhatalmasodni. A megtámadott szervezetű egyén a fején lévő hajzatot négy egyenlő részre osztja, és azokat más és más samponnal mossa. Utána nyolcad, tizenhatod, harmincketted részre osztja a hajzatát ...Nem folytatom.

Eljön végül is az a pillanat, amikor minden egyes hajszálát külön-külön mossa különböző samponokkal, ami nagyon macerás dolog, és ez még egy teljesen egészséges és normális embert is megviselne. Sajnos csak ebben a végső, menthetetlen stádiumban fordul orvoshoz a betegek többsége, pedig ami ezután következik, az már csak a szomorú végkifejlet.

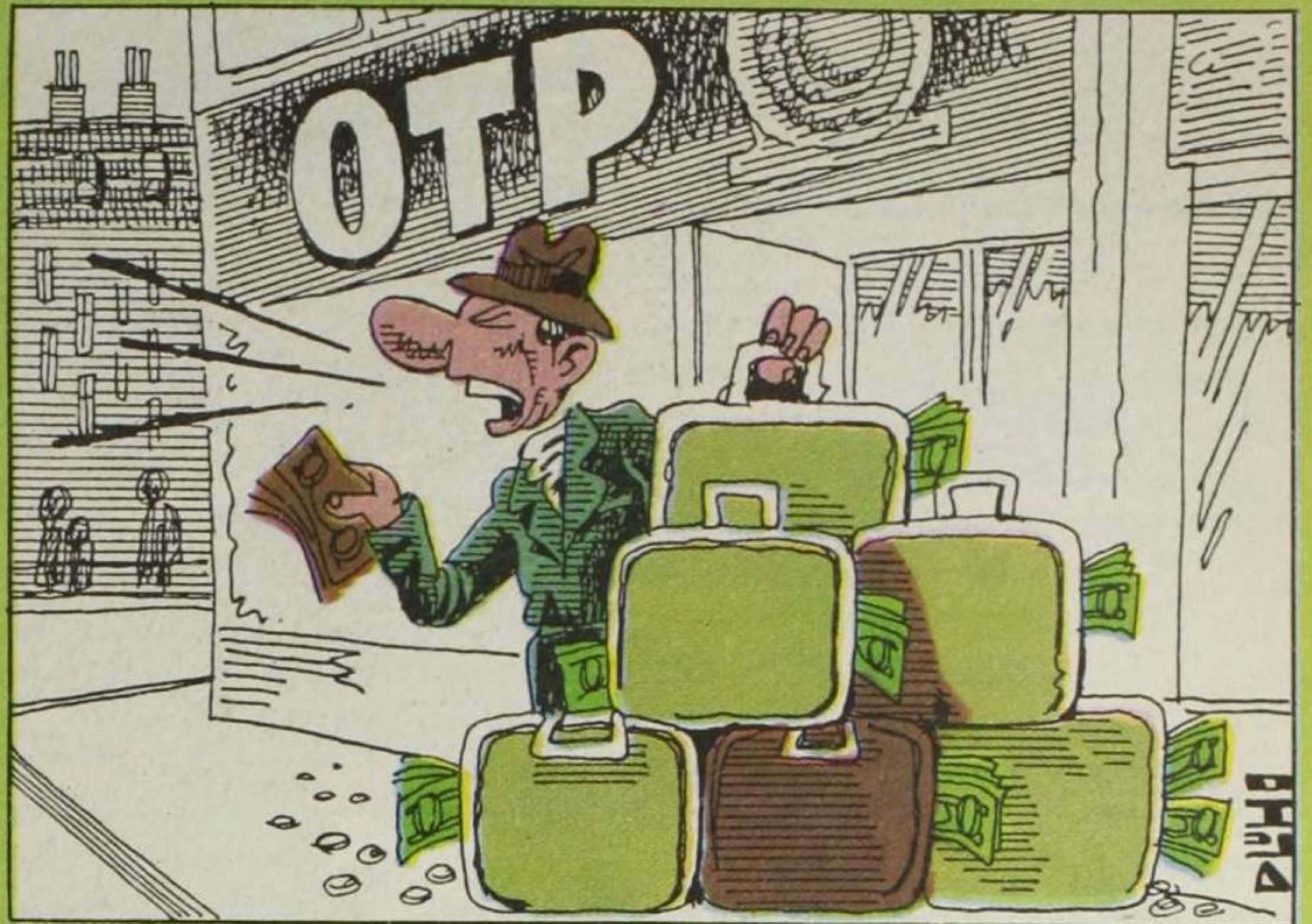
A férfiaknál ez abban nyilvánul meg, hogy lépten-nyomon virágot vásárolnak minden vadidegen nőnek, aki egy bizonyos fajta dezodort használ. A nőknél még ennél is súlyosabb a helyzet! Ha tánc közben hosszú szoknyájuk egy ügyetlen lépés következtében fölhasad csípőig, akkor befújják magukat egy bizonyos fajta szprével, és táncolnak tovább eszeveszetten, mintha semmi sem történt volna. Ilyenkor már az sem segít, ha a betegnek megtiltjuk a reklámfilmek nézését, és idegnyugtatás céljából hosszú, üdítő sétákat javaslunk neki a természet lágy ölén. Mert tuti, hogy az erdőben is mániákusan Wolfot fogja keresni, az első farkast, aki sütni tud, és ettől aztán az a kevés sütnivalója is elmegy, ami volt. Isten irgalmazzon tébulyult lelkének...

(Elnézést, most be kell fejeznem, ugyanis meg kell mosnom a hajam egyik felét egy hagyományos samponnal, a másik felét meg egy vadiújjal. Még négy hétig minden áldott nap. Aztán majd meglátjuk...)

– Gratulálunk. Sorsolásunkon, ön nyert egy új serpenyőt!

125 MILLIÓT FIZETETT A LOTTÓ

– Micsoda pechem van, sehol egy tehertaxi!

ÖRÖMTELI REKLÁMHÍR

– Nagyon örülünk, hogy tudott időt szakítani a kóstolóra...

Őszi leértékelsek:
MOST VÁSÁROLJON FORINTOT REKLÁMÁRON!

– Képzeld, spenótot ebédeltem és a főnök azt mondta, hogy tetszik neki a zöld szám.

Mennie kellett annak, akinek HARMINCKÉT NEVE VOLT

SZOBORPARK I.

MARX ENGELS

– Ne izguljon! Nem vagyok a kompozíció része, nosztalgiázni járok ki.

MALŐR A SZOBORPARKBAN

– Készítsd a hegesztőkészüléket, valaki véletlenül kicserélte a fejeket!

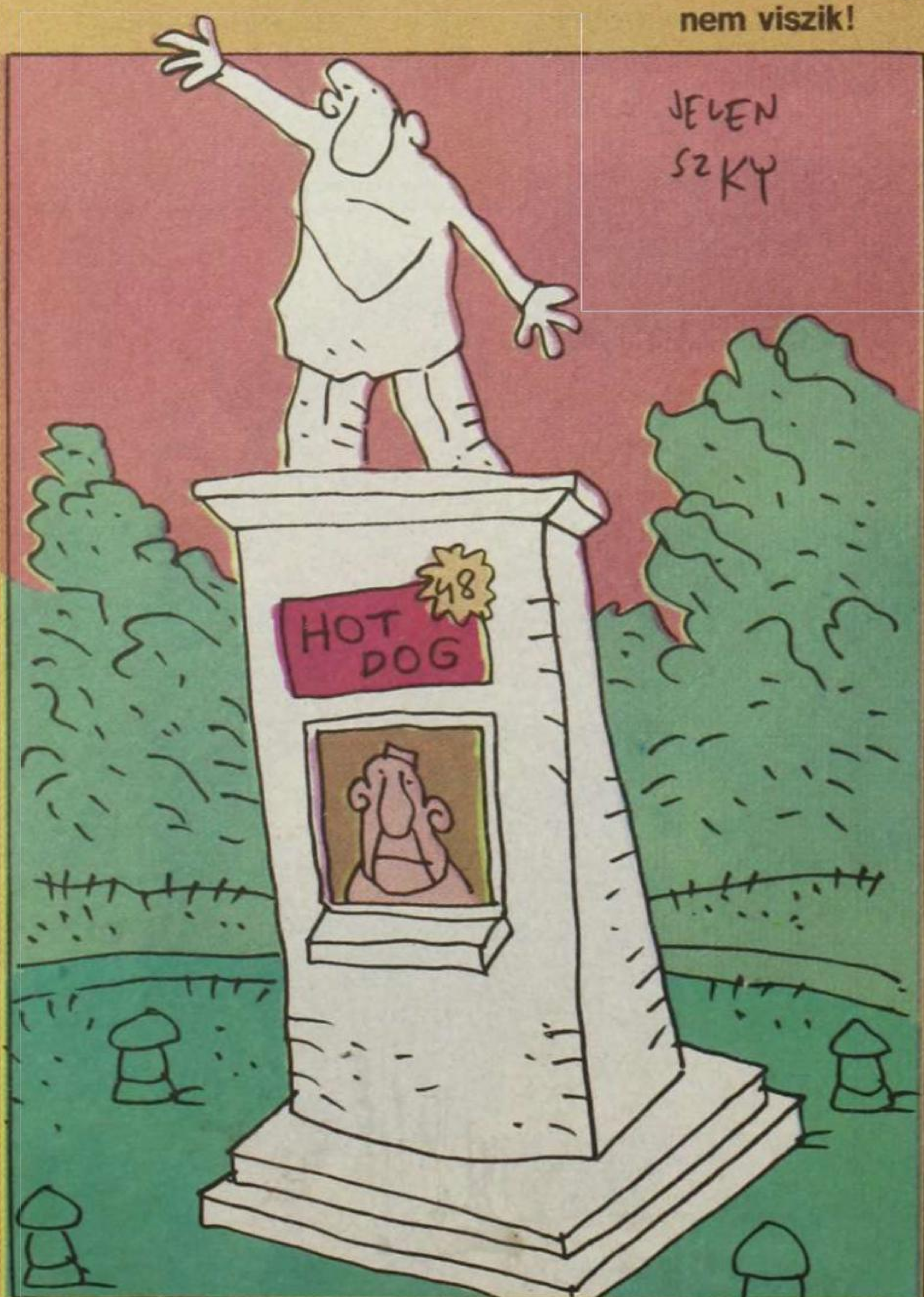
Aki viszont a helyén maradt: ANONYMUS

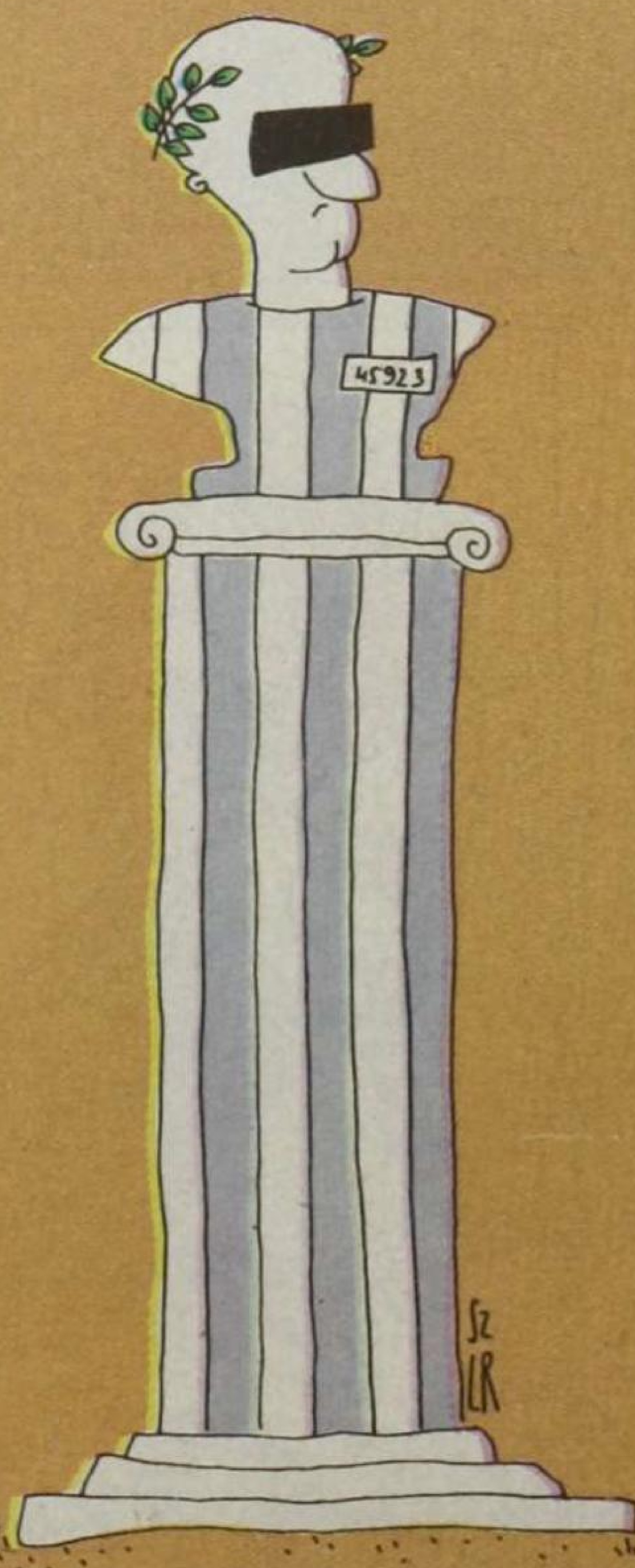
– „Az emberek etetése tilos!"

SZOBORPARK II.

– Mint láthatják: addig fut a szobor az útra, amíg el nem viszik!

DEREHABILITÁCIÓ

ANGYAL JÁNOS:

SZÁMŰZÖTT SZOBROK

A száműzött szobrok, miután végső nyughelyükre kerültek a budaörsi hegyek tövében, beszélgetni kezdtek egymással.

Marx megrázta bozontos bronz szakállát, és csak ennyit dörmögött oldalbordája, Engels Frigyes felé:

– Tudod, Fricikém, minden rosszban van valami jó, ha csak fájdalmasan piciny időre is. Piciny ideig fájdalmas volt, amikor hidegvágóval leoperáltak téged az oldalamról, de közben legalább vörös csillagokat láttam. Bezzeg, ha Michelangelo alkotott volna, ma is ott állnék a téren, akár Mózes.

Engels fázósan megborzongott:

– Föcö, Karesz, cö-cöcö. Pö. Ha térdtől lefelé is lennének lábaim, meg sem állnék Havannáig.

Kun Béla e friss emigrációjában, arccal kelet felé így morfondírozott:

– Legalább nyugati irányba fordítanának, akkor kalapomba dobnának talán néhány dollárt vagy márkát, s rendezhetném végre a pártkasszát. Akkor Lenin sem nézne rám ilyen szemrehányóan.

Ám Vlagyimir Iljics másfelé figyelt. A semmibe. A nagy eszmét leste ugyanis.

– Bár a fejembe csaphatnám a sapkámat ebben a bolond szélben. De az a kétbalkezes szobrász a markomba mintázta a satyimat.

Steinmetz kapitány oldalba bökte Osztapenkót:

– Tavarisom. Nem értem, miért hoztak ide bennünket, a két híres menetirányítót... Hasznos munkát végeztünk. Te az autókat irányítottad zászlóddal az emhetesen, én pedig a repülőgépeket Ferihegy fölött.

– Csitt! – kiáltott rájuk Szása, aki negyven esztendőn át őrizte a gellérthegyi jótündér ártatlanságát. – Én voltam a fődiszpécser odafönn!

S mérgesen koppantott Kisfaludi Strobl-gyártmányú géppisztolyával.

Szamuely megtörölte galamboktól gyöngyöző homlokát, és Zalka Mátéhoz fordult:

– Ki az a piros kabátos amott?

– Münnich Ferenc. Őt még *eredeti helyén* megfenyegették festékszóró pisztollyal. Szerencsés fickó, mert így nem ismerik fel a látogatók. Télapónak nézik.

...Nos, így találkozott a parkban illúzió és korrózió, rágódjék a múlton ki-ki kedve szerint. Bealkonyodott a szobrok fölött, s lassan lement a napjuk, bizony.

KELLETT EZ NEKÜNK?

KAPOSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA (19.)

HUMORFESZTIVÁL (1974)

Kiküldtek Angliába, eszkábáljak egy londoni rádióműsort az ottani szórakozásokról. A hírhedt Sohóban egyedül indultam útnak. De melyikbe menjek a száz egyforma sztriptíz-színház közül? Csak kóvályogtam bizonytalanul a bűn neonfényes ösvényein. Végre találtam egy rendőrt, és tanácsát kértem: melyik helyet ajánlja? A Taboo című revüt javasolta, ő is oda jár. Megkerestem a Taboo-t.

– Uram – hajolt fülemhez a jegyszedő –, jól tette, hogy hozzánk jött. Itt olyan őrjítő csemegéket láthat, mint sehol. Győződjön meg róla.

Befáradtam, és megláttam az őrjítő csemegét, meztelenül. Még soha senki nem hallott tőlem egyetlen nőt sem ócsárolni – de ez a satrafa irtóztató látványt nyújtott. Korát csak azért nem találgatom, mert nem akarom megbántani a hasonló évjáratúakat. A semmibe szegezett tekintettel riszálta magát, unottan, fáradtan, mintha világtól megundorodott nagynéném végezné reggeli tornáját, orvosi rendeletre.

Aztán jött még tizenkét hölgy, mindenféle nemzetiségű, korú, hajszínű, testsúlyú, ki-ki megtalálhatta a maga ízlésének valót – kivéve egy szakállas öregurat a második sorban, aki végigaludta a műsort. A sistergő magnózenére mindnyájan három számot adtak elő, egyet felöltözve, egyet fehérneműben, egyet tiszta meztelenül. Egyik sem imitálta a jókedvet, egyik sem tekintett a nézőkre, egyik sem próbálta elhitetni, hogy élvezi a saját produkcióját. Ledarálták a számaikat, aztán a nézőtéren át futólépésben surrantak ki, pendlizni a szomszédos bárokba.

Olyan nem szívesen fanyalgok Londonról szólva, de mindez szó szerint így történt. Viszont az igazsághoz tartozik még, hogy a tizenhatodiknak fellépő indonéz vetkőzőművésznő határozottan csinos volt. Tapsoltam is neki, de ő sem pillantott a nézőtérre.

KORSZERŰ RÓMEÓ

– Meglátod, most már beleegyeznek!

A Rádiókabaré meghirdeti az első Humorfesztivált.

Dőlnek a kéziratok. Amikor a postás asztalunkra borítja az első köbméternyi levéltömeget, Szilágyi beteget jelent. Martonnal kettesben rágjuk át magunkat a rémítő kásahegyen. Békebeli kalendáriumokból kimásolt viccek, trágár lakodalmi rigmusok, förtelmes Hacsek–Sajó kópiák, kézírással körmölt bakanóták a boszniai okkupációról. De végig kell olvasni valamennyit, mert bármelyik betűhalmaz huszonhatodik oldalán megcsillanhat egy villámtréfarügy lehetősége.

Napi 30-30 pályázat földolgozását rójuk magunkra – negyedévnél is tovább tartó agymosás. A pályázatok jeligések, a művek jó harmadát illuminált macskák kaparták papírra. Úgy látszik, hazánkban több a humorista, mint az írógép. Küldtek be olyan doszsziét is, amelyen egy japán betűkkel írott közmondás az ismertetőjel. Zenés pályázatok is meglepő számban érkeztek, két cirkuszi zsonglőr pedig telefonon nevezett. Nagyon meglepődtek, mikor közöltük, félő, hogy attrakciójuk nem érvényesülne kellőképp a rádióban.

Nem tudom, az aranymosóknak hány tonnát kell átböngészniük, míg megcsillan valami a homokban, nálunk 50-60 duzzadó borítékra jut egy előadható szám. Pedig az elhülyülés közeledtétől kísérve már ravasz könnyítéseket fundáltunk ki, előrevesszük az ígéretesebb jeligéket, hátha javul a találati

STÍLSZERŰEN

– Itt építik fel az erdővédelmi központ új székházát!

arány. A trükk beválni látszik: „Humortumor", „Hexenschuss", „Honolulu", „Kilimandzsáró", „Máxem Maxi" emberi fogyasztásra valóban alkalmasnak bizonyult, és bekerült az elődöntőbe.

Már eléggé a kéziratkupac alján és felfogóképességünk végén jártunk, amikor kezembe akadt egy fergeteges monológ. „Kegyetlen színház" a címe, poénsűrűsége minden eddigi rekordot halomra dönt, szerzője mindent belehalmozott, ami az utóbbi tíz évben határainkon belül kultúra örve alatt végbement. Mint egy lókoponyányi aranyrögre bukkant dél-afrikai bányász, heurékázva rontok be Martonhoz. Nem hagy szóhoz jutni, mint rendesen.

– Addig egy szót se, míg ezt el nem olvasod! – és kezembe nyomja a Szupersztár kerestetik című paródiaparádét. Kéziratot cserélünk, és pillanatokon belül külön-külön nyüszítünk a röhögéstől, ordítva csapkodjuk a térdünket, csurognak a könnyeink. Pedig ennyi év alatt beszerzett szakmai immunitásunk miatt bennünket már csiklandozással is nehéz megnevettetni. Bocsánat a goromba hasonlatért, de nincs jobb, úgy jártunk, mint

AMBÍCIÓ

a fásult rosszlány, aki több ezer legyeket fogdosó fuvar után véletlenül emberére talál, és egyszer élvezi a szakmáját.

Eddig a percig, becsület szavamra, megtartottuk a magunk hozta szabályt: egyetlen pályázó kilétét sem tudtuk. Most rögvest kinyitottuk a jeligés borítékot, és már alig okozott külön meglepetést, hogy a szenzációs leletek szerzője, ugyanaz. Sőt, azonos ama szerény, halk szavú, 28 éves fiatalemberrel, akinek friss szellemű kis jelenetét hónapokkal korábban már előadtuk Abody Béla Vidám Színpadán.

Másnapra behívtuk a jelöltet, aki a szilveszteri döntő után elnyerte a Humorfesztivál első díját. Pedig nem volt ám lágyszívű a szakértő zsűri, amelynek elnöke dr. Malonyai Dezső, a Kulturális Minisztériumot, tagjai közül Simon István az Írószövetséget, Pálffy József az Újságírószövetséget, Kellér Dezső a Vidám Színpadot, Tabi László a Ludas Matyit, Kiss Kálmán a rádiót képviselte.

A győztest Marton nyomban odavette belső munkatársnak.

Farkasházy Tivadar kilenc éve önállóan szerkeszti a rádió aktuális politikai kabaréit.

A rajzokat a Ludas Matyi 1974-es számaiból válogattuk.

GALAMBOS SZILVESZTER:

HÁZMESTEREK RÉME

A középkorú, jó megjelenésű férfi fehér szalmakalapot viselt, rövid ujjú égszínkék selyeminget, fehér tenisznadrágot. Kényelmesen sétált le a második emeletről a földszintre. A kapuban találkozott a házmesterrel. Határozott, kemény hangon megkérdezte:

– Mikor takarítottak a házban utoljára? A lépcsőház karfáján legalább kéthónapos a porréteg!

A házfelügyelő egyszerűen megnémult, képtelen volt szavakat találni. Emberemlékezet óta nem fordult elő a házban, hogy őt egy lakó felelősségre vonja.

A szalmakalapos férfi hűvösen biccentett, döngve csapódott be mögötte a kapu.

– Kérek egy napilapot! – mondta a sarki újságárusnak.

– Tessék – felelte az újságos, aztán kíváncsian megkérdezte: – Mire vár?

– Hogyhogy mire? Húsz forintot adtam, és az újság csak tizennyolc ötvenbe kerül, tehát egy forint ötvenet visszakapok!

Az újságos dühtől céklapirosan számolta le a visszajáró pénzt. A szalmakalapos ezután felszállt egy autóbuszra. Bevásárlókosaras háziasszony állt előtte, aki váratlan mozdulattal felhúzott egy karszalagot:

– A jegyeket, bérleteket kérem ellenőrzésre!

– Talán leesne a karikagyűrű az ujjáról, ha azt mondaná, hogy „kérem szépen" vagy „legyen szíves"? – kérdezte érces hangon a szalmakalapos. Az ellenőr sietve leszállt a következő állomáson, mint akinek nincs jegye. A férfi pár perc múlva betért egy eszpresszóba. Hangosan köszönt, majd az ezt követő sűrű csendben rászólt a pincérre:

– A legelemibb udvariassági szabály: ha valakinek köszönnek, az köszönjön vissza! Borravalót tehát ezek után nem adok. Előre figyelmeztetem, ha gyenge, rossz kávét hoz, visszaküldöm. Tudom, hogy a vendégek többsége nem reklamál. De én ragaszkodom a pénzemért a méregerős illatos, forró duplához!

Erélyes szavainak tulajdonítható vagy sem: kitűnő kávét kapott. Ezután a szalmakalapos férfi a verőfényes déli napsütésben elsétált a sarki üzletig. Hat vevő ácsorgott tanácstalanul a pult előtt, míg az eladók előző esti magánéletük intim részleteit tárgyalták. A szalmakalapos férfi hangja úgy szólt akár a mennydörgés:

– Felháborító! A vásárlókra itt rá sem hederítenek! Határozottan követelem, hogy emberi módon, kereskedőhöz méltóan álljanak a vevők rendelkezésére! Csak ezt akartam mondani!

A szalmakalapos az utcán mély lélegzetet vett, és nagy kockás zsebkendőjével megtörölte a homlokát. Ekkor egy vékony, harcsabajuszos férfi toppant elé:

– Ne haragudjon, uram, de akaratlanul is meghallottam a házmesterével folytatott párbeszédet. Azóta követem, és csak ámulok és bámulok. Jól odamondogatott a kellemetlenkedőknek. Honnan veszi ehhez a bátorságot?

A szalmakalapos férfi zavartan mosolygott:

– Csak egy hétre jöttem haza látogatóba. Negyven éve Venezuelában élek. Ott én sem merek szólni a házmesteremnek...

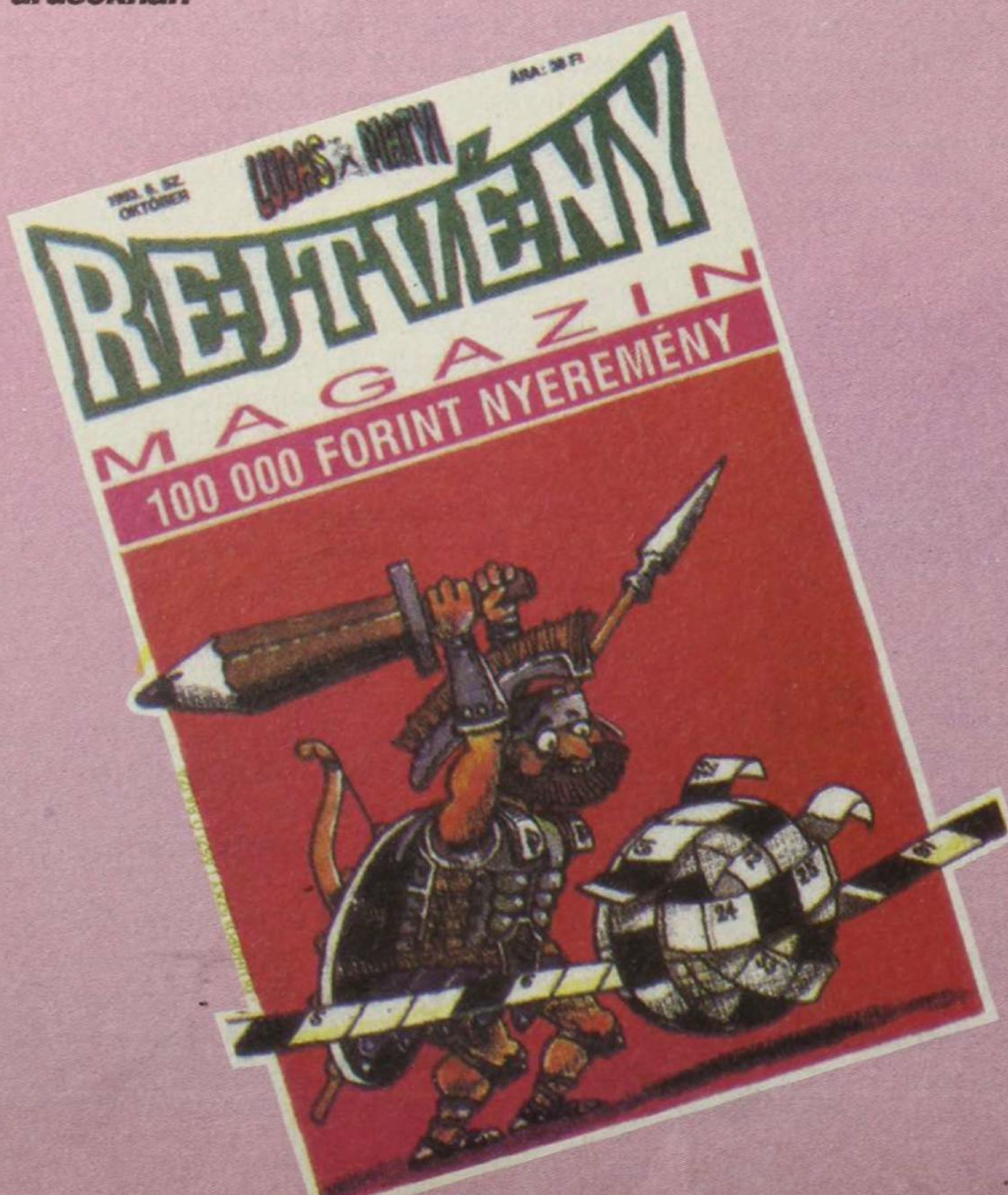
ÖN NEVETVE NYERHET!

Már kapható a Ludas Matyi Rejtvénymagazin októberi száma!

Karikatúrák, szüreti dal absztinenseknek, sok-sok rejtvény, összesen 100 000 forint pályázati nyeremény.

Vétek kihagyni!

A LUDAS MATYI REJTVÉNYMAGAZINT keresse az újságárusoknál!

BOLHAPIAC

Keresnek: golyós számológépet, Ludas Matyi és Füles évkönyveket, táskaírógépet, faliszőnyeget, paplant, plédet, LEGO-t, villanybojlert (120 l-es), játékbabakocsit, lovas posztert, kisautót, kisvonatot, elektromos mákdarálót, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig).

Kínálnak: koronaszivattyút, villanyvasalót, vérnyomásmérőt, síbakancsokat (39–42-es méretben), női ruhaneműt közepes termetre, kombinált kisszekrényt, ágyat, négy db széket, szépirodalmi és egyéb könyveket, villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, Ludas Matyi, Ludas Magazin (1960-tól), Film-Színház című lapokat,

●

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9–13 óra között, a 118-8411 telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/40-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett ...02-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, Ill. 6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 BD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 2160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer ...ne Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; ... und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse ... 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Csortos Gyulától egyszer megkérdezte valaki, hogy ő, aki nem barátkozik senkivel, kerüli az embereket, hogyan lehet kutyarajongó állatbarát. Csortos válasza egyszerű volt: ... (Megfejthető a rejtvényábra fősoraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

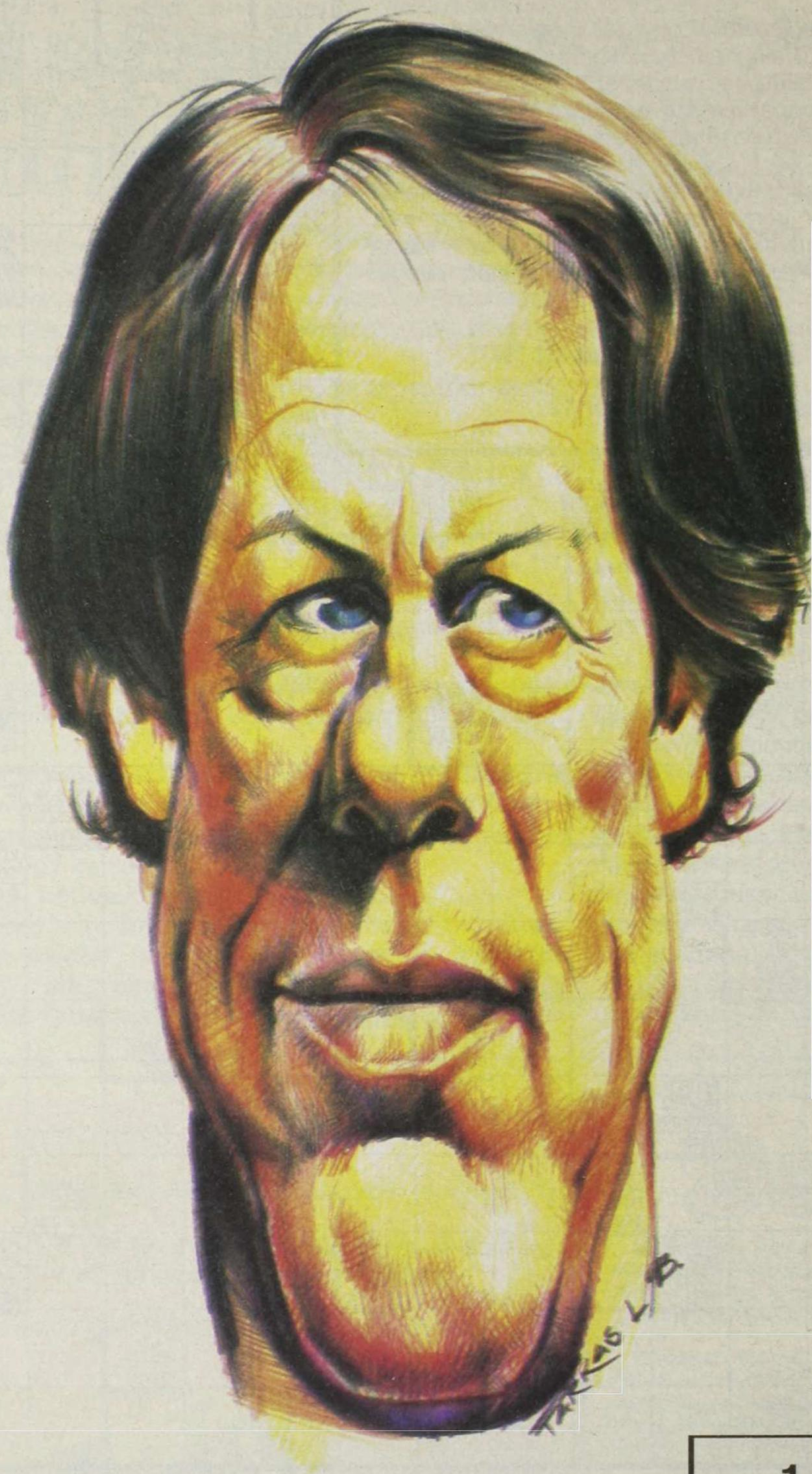
Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: október 12.

KÖZSÉG A SAJÓ MELLETT · KICSINYÍTŐ KÉPZŐ · DIVATLAP · TELEVÍZIÓ · IGEN GYORSAN FUT A LÓ · A VÁLASZ BEFEJEZŐ RÉSZE · Á · VONULÓ GÁZLÓMADARAK · NÉMET AUTÓJEL · BAKONYI VÁROS · DÁN HÍRIRODA · BŰNHŐDIK · ..., A ROBOT (ASIMOV REGÉNYE) · „A" TENGERI HÍNÁR · OLASZ AUTÓJEL · LÖVÉSÉT HÁRÍTJA · ANA BETŰI, KEVERVE · KÖZSÉG SZENTJAKABFA MELLETT · A VÁLASZ ELSŐ RÉSZE · KÖNYVET OLVASGAT, NÉZEGET · AUSZTRÁL TENISZEZŐ (ROD) · HAJÓVÉG · A DUNA MELLÉKFOLYÓJA · NUMERO · A VÁLASZ MÁSODIK RÉSZE · HANG NÉLKÜL KÉR! · EGYES! · HOLLAND LÉGICÉG · SZABAD PLAN B. · FÉLÉV! · SZOBÁBAN FÜLKE · KUSZA ÉTELBŐL ADOTT RÁADÁS · PESTI KERÜLET · SZEMÉLYEMRŐL · D.KESZI RÉSZE · ...MANFREDI · KÜZDŐTÉR · ROMÁN AUTÓ · HANG NÉLKÜL LES! · VÁROS A VÉRTES LÁBÁNÁL · IGAZI PÁLYÁZATOT MEGHIRDET · 64 ICCÉNYI BOR · KÖZSÉG ÓZDNÁL · BÚZA EGYN.B. · EAU ... COLOGNE · NŐI NÉV · AZONOS BETŰK · KÖLTŐI SÓHAJ · É-OLASZ FOLYÓ · LUDOLF-FÉLE SZÁM · ÉLŐ · NEM ... BUDA! · ...SZALONNA · ÁRVA (FOLYÓ) · POLCRA HELYEZŐ · NAGY SEBESSÉGGEL HAJT · ...GRECO · ÜZEMI RÉSZLEG · DIÁRIUM · FÉLHOLD! · TŰZRE TESZ · GABONAFÖLDEKEN DOLGOZÓ · MÁR HALLOTT RÓLAM · TUSKÓT HASÍT · BALETTMŰVÉSZ (VIKTOR) · LITER · VAN ILYEN MUNKA IS · BEC. SZÜLŐ · KINCSTÁR · SZÁRAZ FÖLDDARAB · ...AMANDI · SVÁJCI HÍRIRODA · BÓR ÉS VANÁDIUM · DIVATOS ZENE · CSAPATRÉSZ! · AM.RÁGCSÁLÓ · FORD. KETTŐSB. · ANTE MERIDIEM (RÖV.) · NÉVELŐ · ÜRGETANYA · IPSZILON · AM.KÖLTŐ V. (ALLEN) · KELVIN · FÖLDRE POTTYANÓ · N

A 37. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„A csuda vinné el, romlik a látásom"
Dedikált könyvet nyertek:
Kapitány István,
4029 Debrecen
Polgár Sándorné,
8000 Székesfehérvár
Kovács Tamás,
9970 Szentgotthárd
Szabó Éva,
1165 Budapest
Pócsai István,
6724 Szeged
Gilicze Mihályné,
6050 Lajosmizse
Koncz György,
3532 Miskolc
Hada Tibor,
8000 Székesfehérvár
özv. Gál Lászlóné,
2230 Gyömrő
Imre Krisztina,
3300 Eger
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

A HÓNAP EMBERE

FARKAS LAJOS RAJZA

SZTEVANOVITY ZORÁN

Csupán vájtfülű, öreg rockerek emlékeznek a Zenit együttesre, amelyben a szólógitárt egy kimondhatatlan családnevű srác bántotta. Ő volt a ZORÁN. Imádták a csajok.

Aztán beindult a *térség* legelső Metrója. Ám Zoránt az ország igazándiból a '69-es táncdalfesztivál sikere (Fehér sziklák) után zárta a szívébe, s erre a „birkás" Hofi-paródia is rátett még egy lapáttal.

Zorán a legszerényebb popzenészünk: több mint három évtizede nyomul a pályán, és még nem írt rockoperát.

Zorán mindent tud a szakmáról, és ahogy telnek-múlnak az évek, egyre többet tud *az élet dolgai*ról is. Tudja, hogy várnak még reánk *szép holnapok* és *édes évek*. S álmainkban találkozunk majd *egy este a Metró Klubban.*

OKTÓBER

				1 PÉNTEK	2 SZOMBAT	3 VASÁRNAP
4 HÉTFŐ	5 KEDD	6 SZERDA	7 CSÜTÖRTÖK	8 PÉNTEK	9 SZOMBAT	10 VASÁRNAP
11 HÉTFŐ	12 KEDD	13 SZERDA	14 CSÜTÖRTÖK	15 PÉNTEK	16 SZOMBAT	17 VASÁRNAP
18 HÉTFŐ	19 KEDD	20 SZERDA	21 CSÜTÖRTÖK	22 PÉNTEK	23 SZOMBAT	24 VASÁRNAP
25 HÉTFŐ	26 KEDD	27 SZERDA	28 CSÜTÖRTÖK	29 PÉNTEK	30 SZOMBAT	31 VASÁRNAP